

ISUS HRISTOS ESTE ACELAȘI IERI, AZI ȘI ÎN VECI !

Ce faceți? Vă puteți așeza. Cu siguranță, este un mare privilegiu să fiu din nou aici, în Beaumont, Texas, în această seară. De când am fost aici prima dată, am tot așteptat cu nerăbdare să mă întorc ca să predic și să am părtășie cu voi, oamenilor dragi, în jurul Cuvântului lui Dumnezeu, fiindcă ați fost tot timpul în inima mea.

Îmi

amintesc o mulțime de lucruri mărețe care s-au petrecut când am fost ultima dată aici, în Beaumont. Cred că aceasta a fost în urmă cu vreo doisprezece ani. Tocmai avusesem o adunare mare în Houston... sau am mers de aici la Houston? Am venit de la Houston aici. Acolo a venit jos Îngerul Domnului și l s-a făcut o fotografie. De atunci cred că s-au mai făcut șase sau opt fotografii cu El, în diferite locuri: trei au fost făcute de curând în Germania; una este color și a fost făcută undeva sus în California, la Lakeport, California, la o adunare a oamenilor de afaceri creștini... Este o fotografie minunată, în care se vede Focul acela de culoarea chihlimbarului, al prezenței Sale.

Aceasta

a fost făcută alb-negru și îl arată ca fiind alb, dar El este cu adevărat o Lumină de culoarea chihlimbarului. Așa cum am spus întotdeauna, de când eram ca unul dintre băiețașii aceștia de aici, este o culoare verde-gălbui. În vremea aceea nu știam ce este chihlimbarul, de aceea am spus că este verde-gălbui.

Zilele

trecute, în timp ce băieții se rugau pentru direcția în care s-o luăm la început de an, primul loc pe care l-am avut pe inimă este Beaumont, Texas. Astfel, i-am întrebat: „Aveți ceva cunoștințe acolo?”

„Avem multe,” au răspuns ei.

„Atunci

sunați-i, fiindcă vom începe de acolo și apoi vom vedea unde ne va conduce Domnul în continuare. Deci, aceasta este prima noastră întâlnire din acest an.

Noi

am venit de la motel împreună cu fiica fratelui Jack Moore, iar în timp ce vorbeam, Billy mi-a spus că fratele care este păstorul acestei biserici s-a rugat timp ce mulți ani, ca să mă întorc la Beaumont. Oh, nu știu cum să-i apreciez pe prietenii loiali ca el și care cred din toată inima în slujba pe care mi-a dat-o Domnul. Nu-i de mirare că de data aceasta nu am putut să mă gândesc la nimic altceva decât la Beaumont. Adevărul este că rugăciunea schimbă lucrurile. Da. Și am auzit că a mai fost un frate care i s-a alăturat în rugăciune și care a plecat în slavă. Billy mi-a spus aceasta cu câteva minute în urmă, în timp ce eu, Jack și el veneam de la motel. Fără îndoială, în seara aceasta când se află pe un Tărâm mai bun decât acesta, fratele trebuie să știe de întâlnirea aceasta pentru care s-a rugat. Moartea înseamnă despărțire, ceea ce înseamnă că atunci când un om moare, el se desparte de noi, nu îl mai vedem, dar el este viu pentru totdeauna. Desigur, mă refer la cei credincioși, pentru că este scris că *„...cine aude cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la Viață.”* (Ioan 5.24). Eu cred aceasta! Eu cred că noi nu putem muri pentru că avem Viața veșnică. Veșnic! Tot ce este veșnic nu a avut niciodată un început și nu va avea nici sfârșit. Aceasta este propria Viață a lui Dumnezeu. Cuvântul „Viață veșnică” vine din cuvântul grec „ZOE” și înseamnă „Viața lui Dumnezeu” este în noi. Astfel, când devenim fii și fiice de Dumnezeu, noi trăim așa cum trăiește Dumnezeu: nu mai putem muri așa cum nici El nu poate muri, pentru că suntem parte din El. Nu sunteți bucuroși pentru că sunteți fii și fiice de Dumnezeu? Ce lucru minunat!

Voi

știți că eu cred că cele mai bune adunări pe care le-am avut vreodată au fost cele ținute în biserici. Problema este că mulțimile care vin la aceste adunări sunt mari și din cauza aceasta nu încăpem în biserici. Să nu credeți că am devenit mai agitat de când v-am văzut ultima dată, fiindcă nu aceasta este problema, dar vedeți voi, eu cred că biserica este locul în care locuiește Dumnezeu; este locul dedicat serviciului divin închinat Domnului. În ce privește auditoriile acestea mari, sunt locuri în care au loc tot felul de întâlniri, petreceri, dansuri, se bea și se fac multe alte lucruri, iar eu simt duhurile care locuiesc acolo și care nu sunt în ordine. De altfel, Duhul Sfânt pare să lucreze mult mai diferit când suntem într-o biserică, îndeosebi într-o

biserică în care oamenii sunt duhovnicești și umpluți cu Duhul Sfânt. Oamenii de acolo cred aceste lucruri și atunci El lucrează mult mai ușor și au loc semne și minuni mari. Adevărul este că oamenii sunt biserica, fiindcă cuvântul „biserică” înseamnă „cei chemați afară.” Biserica este un grup de oameni care sunt chemați afară din lume ca să umble cu Dumnezeu, iar eu sunt atât de bucuros pentru că sunt unul dintre ei. Dacă aș trăi o sută de vieți și aș ști că după aceea nu mai există o Viață de apoi, aș vrea s-o trăiesc pe fiecare din cele o sută de vieți pentru Isus Hristos. Atât de mult înseamnă El pentru mine.

Fratele

Jack îmi arată anunțul... Aseară în timp ce veneam aici, m-am oprit la biserica sa, o biserică duhovnicească și foarte drăguță din Shreveport, Louisiana, și ei mi-au arătat o fotografie care a fost publicată în ziar cu câțiva ani în urmă, când am fost acolo: este cu adevărat o schimbare. Un străin nu ar ști că este vorba de aceeași persoană. Adevărul este că în trupul acesta uman, noi îmbătrânim, murim și putrezim, dar duhurile noastre rămân la fel și nu pot muri. Aseară, am spus în biserica fratelui Jack: „Dacă am putea înțelege! Aceasta este mâna mea, acesta este degetul meu, aceasta este urechea mea, acesta este nasul meu, aceștia sunt ochii mei, dar eu cine sunt? Cine sunt eu, cel care am aceste mădulare? Mădularele acestea nu sunt eu, sunt doar ceva ce am!” Vedeți, voi sunteți un duh și adevărul este că nu m-ați văzut niciodată. Voi vedeți chipul acesta care mă reprezintă, dar pe mine nu m-ați văzut niciodată. Așa cum spune Biblia: „*Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul Lui Fiu, care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.*” (Ioan 1.18). Tot Cuvântul spune că „*Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine.*” (2Corinteni 5.19). Ei au văzut ceea ce era Dumnezeu, pentru că El S-a exprimat pe Sine însuși prin Hristos, fiindcă „*în El locuia trupește toată plinătatea Dumnezeirii.*” (Coloseni 2.9). El Îl putea exprima pe Dumnezeu.

Înseamnă că, deoarece suntem fiii și fiicele lui Dumnezeu și moștenitori împreună cu El în Împărăție, și noi Îl exprimăm pe El în viețile noastre. Dacă mulți dintre noi am trăi predicile, în loc să le predicăm, cred că ar fi mult mai bine. Cred că ar fi mult mai bine dacă am trăi o predică în fața cuiva, decât să i-o predicăm, pentru că atunci omul acela poate vedea viața noastră. Dumnezeu privește la viețile noastre, iar lumea face la fel. El vrea să știe ce sunt viețile noastre, iar oamenii ne cunosc. Astfel,

faptele noastre vorbesc atât de tare încât ne înăbușe mărturia. Depinde ce spunem. Dacă spunem că suntem creștini, dar nu trăim ceea ce spunem, oamenii vor ști mai bine ce suntem. Dar când suntem creștini, spunem că suntem creștini și trăim ca și creștinii, viețile noastre vor face totul chiar dacă noi nu spunem niciodată nimic altceva. Noi suntem epistole scrise care pot fi citite de toți oamenii, fiindcă ei privesc la felul cum trăiți voi.

Zilele trecute m-am gândit la ce înseamnă să fii pecetluit cu Duhul Sfânt. O pecete este marcată de ambele părți. Astfel, ei vă văd venind și vă văd plecând. Dacă atunci când venim, arătăm ca niște creștini, iar când plecăm arătăm tot ca niște creștini, înseamnă că suntem pecetluiți cu Duhul Sfânt.

În seara aceasta, am un vorbitor cu mine, pe fratele Jack Moore. Sunt sigur că-l cunoașteți toți. Eu am venit aici ca să mă rog pentru câțiva dintre oamenii bolnavi, iar fratele Jack urma să predice în locul meu. Sunt sigur că v-ați bucurat de mesajul lui, pentru că este un vorbitor bun. Eu nu sunt predicator... ci întotdeauna am spus că sunt un fel de roată de rezervă. Roata de rezervă este folosită atunci când ai pană. Noi nu avem nici o pană, iar voi puteți vedea aceasta în seara aceasta. Dacă va fi cu voia Domnului, altădată, vom merge puțin și cu roata de rezervă.

Cred

că pentru mâine seară este pregătit un alt loc unde să mergem. Cred că este o cameră, este adevărat, frate păstor? Oricum, eu sunt recunoscător pentru privilegiul de a veni aici ca răspuns la rugăciunea acestui frate. Chiar sunt.

Dumnezeu

să binecuvânteze biserica aceasta, pe fratele de aici, adunarea și grupul acesta drăguț de păstori, care au colaborat împreună. Am uitat câte biserici au venit și au cooperat pentru a avea această adunare. Apreciez cu adevărat lucrul acesta, fiindcă este dovada că nu suntem împărțiți, ci suntem un singur trup. Aceasta a fost dovedit la Houston, când a fost făcută prima fotografie cu Îngerul Domnului. Când există ceva în comun... Vindecarea divină este la mijloc, este ceea ce credem toți, iar aceasta ne face să uităm micile noastre diferențe. Astfel, toți au tras în aceeași direcție și s-au adunat.

Când

Solomon a construit primul Templu, totul a fost tăiat și pregătit afară: pietrele au fost tăiate în carieră, iar cedrii au fost tăiați din Liban și aduși pe apă în Jaffa, de unde au fost transportați cu care trase de boi. Totul a fost construit cu atâta măiestrie încât atunci când toate piesele au fost puse cap la cap, a ieșit perfect. Nu s-a auzit nici o lovitură de ciocan sau un zgomot de ferestrău, în toți cei patruzeci de ani cât a durat construcția. Cred că acesta este felul în care își șlefuieste Domnul poporul. Unul are un caracter, altul este altfel, dar toți sunt creștini, pietre care se potrivesc puse împreună pe Piatra de bază, pe Temelia Isus Hristos. Există un lucru esențial: prețioasa Piatră de temelie, pe care suntem zidiți noi toți împreună, cimentată împreună cu dragostea lui Dumnezeu, a fost refuzată de mulți. Așa este. Iar când avem această Piatră de temelie, nu mai există nimic să ne poată despărți; cât timp ne iubim unii pe alții, nu este nimic care să ne poată despărți. Eu am văzut tot felul de daruri, L-am văzut pe Dumnezeu făcând lucruri mărețe, dar cel mai mare lucru pe care l-am văzut în viața mea este **dragostea**. Dragostea este cea mai mare forță și poate opri tot ce există; dragostea este cea care L-a mișcat și pe Dumnezeu cel Atotputernic: *„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu...”* (Ioan 3.16). Dragostea este fundamentală, este veșnică, dar noi o lăsăm afară.

În timp ce veneam cu fratele Moore înapoi, am discutat despre aceasta și i-am spus: „Să luăm dragostea firească, afectuoasă, dragostea „fileo” Dragostea divină este „agape.” Le vedem pe Marta și pe Maria. Să zicem că mergi cu Marta și o găsești pe Maria. Există ceva în legătură cu Maria care este diferită de Marta, deși Marta este mai frumoasă. Cu toate acestea, o iubești mai mult pe Maria. (Dacă este cineva care se numește Marta sau Maria, vreau să știe că folosesc aceste nume doar ca un exemplu). Vreau să spun că este ceva în legătură cu fata pe care o iubești, fiindcă în clipa în care o vezi, știi că este ceva care vă leagă; știi că o iubești. O privești și te gândești: „O, dacă aș putea să merg numai o dată la întâlnire cu ea!” În cele din urmă obții acea întâlnire și crezi că aceasta va satisface sentimentul din inima ta, dar nu este așa. Apoi te gândești: „Dacă aș putea fi iubitul ei, aceasta ar rezolva totul.” Devii iubitul ei, dar acel ceva tot nu este satisfăcut. „Dacă m-ar lăsa s-o sărut de noapte bună, sigur aș primi ceea ce doresc.” În cele din urmă, ai săruta-o, dar vei constata că sentimentul acela

tot nu este satisfăcut. „Păi, dacă s-ar căsători cu mine, aceasta ar satisface acel sentiment.” Dar nu o va face. Nici chiar relația de familie nu va satisface acel sentiment. O iubești atât de mult încât simți că o poți contopi cu tine, apoi s-o iei de acolo și s-o pui înapoi. Înțelegeți? Nu vreau să se înțeleagă greșit, fiindcă ceea ce vreau să spun este că o iubești, o iubești, o iubești. Ce înseamnă aceasta? Că ea este o parte din sufletul tău; este o parte din tine. Așa este.

Așa este și cu Dumnezeu. Când veniți și-L găsiți pe Hristos în inimile voastre, nu există nici un loc în care să vă puteți opri. Voi continuați să mergeți mai departe și aveți nevoie de lucrul acesta.

„Dragostea lui Dumnezeu este atât de bogată și de curată, atât de neînțeleasă și de puternică! Ea va rămâne întotdeauna; este cântecul sfinților și al îngerilor!”

Oamenii încearcă tot timpul să măsoare dragostea lui Dumnezeu, iar unul dintre ei a scris:

Dacă am umple cerul cu cerneală

Iar cerurile ar fi făcute din pergament,

Și fiecare om ar fi un scriitor

Și fiecare frunză o peniță

Pentru a scrie dragostea lui Dumnezeu,

Oceanul ar fi secăt.

Nici măcar pergamentul nu ar putea s-o cuprindă

Deși se întinde de la cer la cer.

Aceasta este dragostea lui Dumnezeu... Și El ne-a spus:

„Iubiți-vă unii pe alții.” Singurul lucru pe care a putut să-l spună Ioan după

ce s-a întors din Insula Patmos, din Marea Egee, a fost: „*Copilașilor,*

iubiți-vă unii pe alții.” El a aflat că această dragoste este reală. Ioan

este apostolul care a vrut să poruncească să vină foc din cer ca să nimicească

niște oameni pentru că nu au vrut să-L găzduiască pe Domnul Isus. Dar Domnul

Isus l-a certat și i-a zis: „Nu știi de ce duh ești însuflețit! Tu încerci să distrugi viața, dar Eu am venit să salvez viața!” Aceasta este ceea ce trebuie să avem unii pentru alții: dragoste.

De când v-am văzut ultima dată, eu am fost de-a lungul lumii: am făcut mai multe călătorii peste ocean, de șapte sau opt ori am fost printre închinătorii la idoli și în alte locuri, și am învățat că cel mai puternic la care mă pot gândi este dragostea. Dacă mă rog pentru cineva, fără să simt persoana aceea, nu va funcționa niciodată. Dar când mă rog, mă gândesc cum ar fi dacă aș fi în locul ei, dacă acela ar fi copilul meu, dacă ar fi mama mea, soția mea, sora sau fratele meu? Când simți în același fel pentru ei, începe să se miște ceva. Compasiunea merge afară, îl prinde pe pacient și îl aduce înapoi.

Prieteni, eu știu că Dumnezeu vă iubește.

Nu vreau să iau prea mult timp, pentru că doresc să citesc un text sau două din Scriptură și să vorbesc câteva minute pentru a afla care este simțământul Duhului. Fiecare dintre voi este un duh. Toți aveți un trup de carne dar acel trup vă aparține, este al vostru. Cine ești însă tu, cel din interiorul aceluia trup? Înțelegeți? Acela este duhul vostru și pe acela trebuie să-l prindem noi, pe cel ce este în interior. Îl rugăm pe Dumnezeu să ne ajute.

Acum să ne plecăm capetele pentru un moment, și să ne apropiem de El în rugăciune. Dumnezeu să vă binecuvânteze și pe cei ce stați afară. Privesc prin ferestre și îi văd pe oameni cum își pleacă toți capetele; sunt într-adevăr credincioși adevărați.

Dumnezeule îndurător, venim împreună înaintea Ta și suntem bucuroși pentru că putem avea părtășie unii cu alții în timp ce sângele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ne curăță de toate păcatele noastre. Mă gândesc la multele pericole, la osteneala și cursele prin care am trecut de când ne-am întâlnit aici, în Beaumont, Texas. Fiecare dintre noi am putea să ne ridicăm în seara aceasta și să mărturisim prin ce am trecut de atunci, fiindcă harul lui Dumnezeu ne-a adus în siguranță până acum. Noi credem că harul Lui ne este de-ajuns ca să mergem mai departe.

Doamne, Îți mulțumesc pentru această biserică, pentru acești oameni, pentru bisericile care s-au asociat și pentru toți copiii Tăi din această țară. Cred că Texasul va fi reprezentat măreț în slavă, pentru că predicatorii viteji, slujitorii Tăi care au traversat acest stat, au adus o Evanghelie și un popor pentru Împărăția Ta. Îți mulțumim pentru fiecare dintre ei. Doamne, leagă inimile noastre atât de aproape cu legăturile dragostei, încât să nu existe nimic care să ne poată despărți, acum sau în viitor, de dragostea lui Dumnezeu care este în Hristos Isus. Te rugăm aceasta, Doamne.

În seara aceasta ne apropiem de Tine ca să-Ți cerem îndurare. Cred că cei mai mulți din cei adunați în seara aceasta, sunt membri aici. Tată, Te rog să vii cu puterea Ta măreață și să vindecii fiecare persoană care este bolnavă sau în nevoie și stă în prezența Ta divină, fiindcă știm că aceasta este o binecuvântare pe care ai dat-o celor credincioși. Tu ai făgăduit-o, iar noi credem că fiecare Cuvânt din ea este adevărat. Îngăduie deci, ca marele Duh Sfânt să ne acorde aceste binecuvântări, iar noi Te vom lăuda pentru aceasta în Numele lui Isus Hristos.

Tată, îngăduie ca în timp ce suntem aici, să fie salvate cât mai multe suflete; fie ca cei care nu au botezul Duhului Sfânt să vină înăuntru, să intre în părtășie cu Dumnezeu și să pășească în slava Shekinah a prezenței Sale, prin botezul Duhului. Te rog să-i ajuți pe slujitorii Tăi, predicatorii, care sunt frații mei și copiii Tăi, Doamne. Îngăduie ca ei să ia o poziție categorică pentru Tine și să ducă Evanghelia Ta mai departe și cu mai multă dăruire decât au făcut-o până acum, Doamne Dumnezeule. Salvează sufletele și însoțește slujba lor cu semne și minuni puternice, pentru ca Domnul Isus Hristos să fie proslăvit. Binecuvântează fiecare biserică, Doamne, ajută-ne să ne întindem corturile dincolo de granițele denominațiilor și să ne deschidem brațele iubitoare pentru orice făptură a lui Dumnezeu, din toată țara, și să-i atragem pe toți în prezența Domnului Isus. Dă-ne aceasta, Doamne, iar noi Te vom lăuda și Te vom mări, pentru că Te rugăm în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

În seara aceasta vom citi puțin din Scriptură, apoi vom chema rândul de rugăciune și ne vom ruga pentru bolnavi. Fiul meu, domnul Goad și domnul Mercier, trei dintre asociații mei în slujbă, sau poate fratele Moore, vor fi în fiecare seară la biserică pentru a împărți numere de rugăciune

pentru serviciul din seara aceea. Cred că mulți dintre voi își amintesc felul cum am procedat data trecută: am împărțit numere de rugăciune apoi, când a sosit momentul, am luat un anumit număr și i-am chemat pe oameni pe platformă. Uneori nici nu mai împărțim numere de rugăciune, ci doar îi aducem sus la întâmplare; alteori, Duhul Sfânt merge deasupra audienței și îi aduce oricum. Aceasta înseamnă că numerele de rugăciune nu au nimic a face cu vindecarea voastră, ci totul depinde de credința voastră în Dumnezeu. Dacă Dumnezeu continuă așa cum a făcut-o până acum, mâine sau într-o altă seară, veți putea constata că atunci când stă cineva pe platformă și este vindecat, în audiență sunt pregătite alte cincizeci de persoane să primească vindecarea. Dumnezeu vindecă în funcție de credința voastră și nu în funcție de apartenența sau neprihănirea voastră. Eu am văzut cum un sfânt a trecut pe lângă vindecarea sa, a rata-o complet, în timp ce o prostituată a pășit în față și a fost vindecată. Înțelegeți? Totul depinde de credința voastră. *„Totul este posibil pentru cel ce crede.”*

Acum aș vrea să deschideți Bibliile la **Ioan 12**, de unde voi citi **versetele 20 și 21**. Nu o voi face ca să predic, ci pentru a vorbi puțin până când vine ungerea în clădire și în afara ei, oriunde este nevoie ca Dumnezeu să-i poată vindeca în seara aceasta pe oameni.

Vreau să vă îndreptați atenția spre un singur lucru: spre Domnul Isus. Țineți minte că nici un om nu este vindecător. A crede așa ceva este greșit, pentru că tot ce a făcut Dumnezeu pentru noi s-a realizat la Calvar. Acela este locul în care Planul salvării, ispășirea pentru vindecare și salvare și fiecare atribut al Vieții Sale, s-a putut răsfrânge asupra noastră. Pe Calvar a fost făcut și încheiat totul.

Voi spuneți: „Salvare? Frate Branham, dar nu la Calvar am fost salvat!” Păi, dacă nu ai fost salvat acolo, nu vei fi salvat niciodată! Acesta este adevărul. Voi ați fost salvați în urmă cu o mie nouă sute de ani.

Voi spuneți: „Nu, nu, frate, eu am fost salvat săptămâna trecută.”

Nicidecum! Voi ați acceptat-o săptămâna trecută, dar prețul a fost plătit, deci ați fost salvați în urmă cu o mie nouă sute de ani. Și tot în urmă cu o mie nouă sute de ani ați fost și vindecați. Când vreți să

acceptați aceasta? Acum? În ordine. Acesta este timpul în care trebuie s-o faceți: acum lucrarea este terminată; totul este terminat. Tot ceea ce ne trebuie nouă în călătoria de pe pământ, este desăvârșit în Hristos, iar Hristos este în noi.

Voi, cei din Texas vă pricepeți la fructe. Când un copac ajunge la o anumită mărime, să zicem un piersic mic... Mama mea se trage din Paris, Texas, ceea ce înseamnă că și eu sunt puțin texan... deci ea se trage din țara piersicilor. Știați că fiecare piersică pe care o va rodi un piersic, este în el încă de când este așa micuț? Dacă nu sunt, de unde vin ele? Copăcelul este plantat în pământ și trebuie să crească și să bea. El bea din apa pământului și astfel își ia vitaminele de care are nevoie; în timp ce bea, el ia din pământ tot ce are nevoie. Cu cât bea mai mult, cu atât rodește mai mult. Face crengi, frunze, flori și apoi rodește piersici.

Așa este și cu creștinul. Când suntem plantați în Isus Hristos, Inepuizabila Fântână a Vieții, tot ce avem nevoie este în noi. Astfel, bem în continuu și rodim, bem și rodim. Iar dacă avem mai multă nevoie de Dumnezeu, continuăm să bem și să rodim. Dacă avem nevoie de vindecare, bem și rodim. Aceasta este tot.

Dumnezeu i-a spus lui Iosua: *„Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru vi-l dau.”* (Iosua

1.3). Așadar, a călca cu talpa piciorului înseamnă stăpânire. Înseamnă că Dumnezeu ne-a dat fiecare binecuvântare de care avem nevoie și pe care o cerem, și singurul lucru pe care trebuie să-l facem este să o luăm. Dumnezeu nu vine să ți-o dea, ci trebuie să o iei tu, pentru că este a ta.

Înțelegeți cu toții? Noi trebuie să intrăm în posesia ei, s-o stăpânim, pentru că este a noastră. Dumnezeu i-a spus lui Moise: *„Îți voi da o țară!”*, dar țara aceea era ocupată de amoriți, de hetitiți și de alte popoare. Dumnezeu ar fi putut să meargă acolo, să provoace o furtună puternică, să curețe țara și apoi să spună: *„Veniți copii și intrați aici!”*... Dar El nu procedează niciodată așa, ci a spus: *„V-o dau în stăpânire, așa că mergeți și luați-o!”*

Depinde

la ce priviți. Multe dintre iscoadele care s-au dus să iscodească țara, s-au întors cu o evaluare negativă a acelei țări: *„Nu putem merge acolo, pentru că ne vor nimici. Ei sunt mai mari și mai puternici decât noi.”* Dar doi au avut

dovada; doi s-au întors înapoi bucuroși, pentru că depinde la ce privești. Ceilalți zece au privit la amoriți, la hetii, etc., dar Iosua și Caleb au privit la făgăduința lui Dumnezeu și astfel au spus: „Noi suntem mai mult decât în stare s-o facem!”

Voi

la ce priviți în seara aceasta? Priviți la făgăduința lui Dumnezeu și continuați să beți și să aduceți roade! Dacă veți face aceasta, se va întâmpla cu siguranță ceva! Dacă nu aș crede că sunt o binecuvântare pentru voi, cu siguranță nu aș mai veni aici. Nu aș veni să vă spun ceva care v-ar putea dezamăgi, pentru că dacă nu aș ști că este adevărul, aș sta acasă. Aș veni aici, aș da mâna cu voi, v-aș vizita, am merge acasă la voi și aș vedea cine are cea mai bună bucătăreasă, apoi m-aș întoarce acasă; aș merge cu voi la pescuit sau aș face alte lucruri de felul acesta. Dar eu știu că lucrurile despre care vorbesc: vindecarea divină, salvarea, etc., sunt reale, mult mai reale decât faptul că noi stăm aici. Să le credem cu toată inima noastră în timp ce citim **Ioan 12.20-21**:

„Niște greci, dintre cei ce se suiseră să se închine la praznic,

s-au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, l-au rugat și au zis: „Domnule, am vrea să vedem pe Isus.”

Dacă

aș vrea să numesc un text mic, pe baza căruia să spun ceva, aș lua **Evrei 13.8**, fiindcă aceasta a fost tema

mea de-a lungul acestor ani: ***„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”***

Să

ne gândim la faptul că oamenii aceia au venit să-L vadă pe Isus, iar eu cred că fiecare dintre noi suntem în seara aceasta aici din același motiv. Ei au auzit de Isus și au dorit să-L vadă, și eu cred că nu există nimeni să fi auzit vreodată de minunata persoană a Domnului Isus și să nu fi dorit să-L vadă măcar o dată. Când eu am auzit pentru prima dată de acest Nume, există ceva atât de dulce legat de El, încât am dorit să-L văd. Grecii aceia erau ființe umane ca mine și ca voi, iar când au auzit de El, au venit să-L vadă; și au avut privilegiul să-L vadă. Dacă Isus Hristos este... Dumnezeu să mă ierte pentru că

spun „dacă”, fiindcă nu vreau să-L pun sub semnul întrebării, ci vreau să scot ceva în evidență; deci, dacă Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, iar noi dorim același lucru ca grecii aceia, de ce nu-L putem vedea ca și ei? El trebuie să fie Același dacă așa spune Biblia; trebuie să fie Același Salvator, același Vindecător, și este. Singura diferență este că acum El este într-un trup invizibil, în timp ce atunci a fost într-un trup vizibil. Dar atunci când era în trup vizibil a dat o făgăduință: *„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu (pronume personal), voi fi cu voi și în voi până la sfârșitul veacului sau al timpului.”* (Ioan 14.19; Matei 28.20).

Dacă El este Același și a promis că *„Peste puțină vreme, lumea (cosmosul, ordinea lumii) nu Mă va mai vedea, dar voi (Biserica, credincioșii) Mă veți vedea; pentru că Eu voi fi cu voi și în voi până la sfârșitul veacului,”* aceasta îl face să fie Același ieri, azi și în veci. Tot El a spus în Ioan 14.12 că *„...cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...”* Aceasta spun Scripturile și noi nu le putem nega. Ele sunt acolo, dar dacă noi nu avem credință pentru a le face, să spunem: *„Eu le cred, dar nu am destulă credință pentru a face acele lucruri.”* Mi-ar plăcea să am credință așa cum a avut Enoh. Într-o zi, el a mers cu Dumnezeu... După trei sute de ani, el a avut o mărturie care L-a mulțumit pe Dumnezeu. Astfel, într-o zi, Enoh a mers la o mică plimbare de după-amiază și a plecat sus, s-a dus Acasă cu El. Mi-ar plăcea să pot face și eu aceasta, dar dacă nu am credință ca s-o fac, nu voi sta în calea cuiva care o are. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru credința care poate face aceasta. Vedeți, acesta este felul în care trebuie să gândim noi.

Noi vedem că unii sunt vindecați, dar alții ratează vindecarea. De ce? Pentru că le lipsește credința. Aceasta este tot. Dumnezeu nu-și tratează copiii într-un fel, iar pe ceilalți în alt fel. Totul se bazează pe credință, ceea ce înseamnă că trebuie să credem.

Dacă Isus Hristos

este Același ieri, azi și în veci, atunci cred că am putea spune ca grecii care au venit să-L vadă pe Domnul Isus: „*Domnule, noi am vrea să-L vedem pe Isus. Noi vrem să-L vedem.*” Astfel, în seara aceasta mă întreb: „grupul acesta de copii ai lui Dumnezeu de aici, din Beaumont, Texas, își dorește aceasta? Doriți să-L vedeți? Cu siguranță, mie mi-ar plăcea să-L văd. Este posibil să-L vedem și noi? Credeți că este posibil? Cu siguranță. Dacă o persoană nu este oarbă spiritual, sunt multe căi prin care Îl poate vedea pe El. Eu L-am văzut în după-amiaza aceasta în apusul soarelui; Îl văd în valurile spumegânde ale mării; Îl văd în Steaua dimineții și în Steaua serii. Îl aud țipând în vulturul care coboară din înălțime; Îl aud în urlatul lupului și Îl aud în strigătul elanului sau al căprioarei. Cu siguranță. Și Îl văd plângând în copil.

Știți, odată a fost și El un Copil. Isaia a vorbit despre semnul acesta., pentru că atunci când ei au cerut un semn, Dumnezeu le-a dat un super-semn:

„Iată, fecioara va rămâne însărcinată... și Îl vor numi: „Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.” (Isaia

7.14;9.6). Acest lucru trebuie să fie izbitor: IaHVeH , un Copil, IaHVeH Dumnezeu, un Copil care plângea într-o iesle, lângă o grămadă de balegă ce se afla acolo. Trebuie să fie izbitor: IaHVeH, un Băiat adolescent care se juca; IaHVeH, un tâmplar; și mai presus de toate, IaHVeH răstignit pe cruce pentru a ne salva pe noi, niște păcătoși. Lucrul acesta trebuie să fie izbitor.

Și acum, noi Îl putem vedea, pentru că El nu este mort. Cu puțin timp am fost în Mexic și vorbeam acolo. În seara aceea a fost și fratele Jack cu mine. Erau prezenți în jur de treizeci de mii de oameni. Noi ne rugam pentru bolnavi, iar Dumnezeu făcea semne mari și minuni. Printre cei prezenți era și o femeie micuță, care ținea în brațe un copilăș; micuțul murise în dimineața aceea la ora nouă, iar acum era deja ora zece seara. Afară ploua torențial, iar Billy a venit la mine și mi-a zis: „Tati, nu există nici o cale să o ținem pe loc pe femeia aceea. Pur și simplu nu poate fi oprită. Nu are număr de rugăciune și face eforturi extraordinare să ajungă la tine.” „Ați împărțit toate numerele de rugăciune?” Numele celui care împărțea numere de rugăciune era „Manana” adică „Mâine,” iar noi îi spuneam așa pentru că era foarte încet. Billy mi-a mai spus: „Femeia nu are număr de rugăciune, pentru că fratele le-a

terminat pe toate. Ea a stat la rând, dar nu a primit număr, iar acum nu poate fi ținută pe loc de ușieri.”

Atunci i-am zis fratelui Jack: „Du-te și roagă-te tu pentru copil.” L-am trimis pe fratele Jack acolo... dar în timp ce se îndrepta spre locul unde era femeia, am privit în față și am văzut un copilaș mexican care stătea chiar în fața mea, râzând și gângurind. Atunci i-am zis fratelui Jack: „Așteaptă puțin! Aduceți femeia aici!” Ei au adus-o la mine, iar când a ajuns acolo, a început să strige: „Padre! Padre!” Dar eu am oprit-o, zicând: „O clipă, doamnă!” Ea nu știa să vorbească engleza, iar sub pătura udă din brațe, avea un copilaș mort. Mi-am pus mâinile peste micuțul copilaș și am zis: „Doamne Isuse, cu câteva clipe în urmă, mi-ai arătat o vedenie. Oare acesta este micuțul copilaș pe care mi l-ai arătat? Este mort de azi dimineață, dar în vedenie stătea în fața mea și râdea.” Și în timp ce spuneam aceste cuvinte, micuțul a început să dea din piciorușe și să țipe sub pătură. Atunci am spus: „Să nu scrieți nimic despre aceasta până când nu aveți declarația medicului și semnătura lui, care să dovedească faptul că acest copilaș a murit în dimineața aceasta la ora nouă.” Și doctorul a făcut aceasta.

Ce este aceasta? Dovada că Dumnezeu este Viață. El este Viața, Viața veșnică... Astfel, duhul acestui copilaș mort a fost chemat înapoi în trupul lui...

Unde

locuiesc eu, lângă râul Ohio, era un băiețel care obișnuia să meargă la râu. El s-a împrietenit cu un pescar bătrân care obișnuia să vină la biserica mea. Avea o barbă albă și lungă... Mai sus de noi era un loc numit „Insula șase mile.” Noi obișnuiam să mergem acolo la pescuit, iar bătrânul avea puse acolo plase și ale lucruri. Băiețelul de care vă spun, mergea cu el ca să verifice plasele. Băiețelul acela mergea la școala duminicală în oraș, iar într-o dimineață i-a zis mamei sale: „Mamă, duminica trecută, învățătorul meu de la școală duminicală mi-a spus cât de măreț este Dumnezeu. A spus că El acoperă tot spațiul și că nu a avut început. Dacă El este atât de mare, înseamnă că este mai mare decât mine; dacă este atât de mare, este mai mare decât munții; dacă este atât de mare, este mai mare decât râurile. Eu pot vedea toate aceste lucruri, dar de ce nu pot să-L văd pe El dacă este atât de mare?”

Este o

Întrebare bună. Mama băiețelului i-a zis: „Uite, dragule, eu nu sunt învățător de școală duminicală. Du-te și întreabă-l pe el.” Băiatul s-a dus la învățătorul său de școală duminicală, dar acesta i-a spus: „Nu pot răspunde la întrebarea aceasta. Du-te la păstor.” La rândul lui, păstorul i-a zis: „Fiule, nici un om nu poate să-L vadă pe Dumnezeu.”

„El este atât de mareț și totuși nu putem să-L vedem?” a întrebat băiatul.

„Nu, nimeni nu poate să-L vadă,” a răspuns păstorul.

Băiatul nu a fost mulțumit cu răspunsul, dar a mers mai departe pentru că păstorul era cea mai înaltă persoană la care putea merge să întrebe.

Într-o zi, când venea în josul râului cu bătrânul pescar, s-a iscat o furtună, așa că bătrânul a tras barca la mal. Când furtuna s-a oprit, cei doi au pornit din nou cu barca pe râu. Aerul era atât de proaspăt după ploaie, iar în timp ce soarele apunea în vest, în partea de est a apărut un curcubeu. Băiețelul stătea în partea din față a bărcii și în timp ce bătrânul pescar vâslea, a observat că pe barba încărunțită a bătrânului se prelingeau lacrimi mari ca și cristalul. Băiețelul a privit în jur să vadă la ce se uita bătrânul și a văzut că se uita la curcubeu. Ei nu vorbeau despre religie, dar micuțul băiat s-a dus la mijlocul bărcii și i-a zis: „Domnule, vreau să-ți pun o întrebare la care mama mea, învățătorul meu de școală duminicală și păstorul, nu au putut să-mi dea un răspuns care să mă mulțumească. Curcubeul acela a fost făcut de Dumnezeu, este adevărat?”

„Da, El l-a făcut, fiule, și l-a dat ca și legământ că nu va mai distruge pământul prin apă,” a răspuns bătrânul.

Și băiatul a continuat: „Domnule, dacă Dumnezeu este atât de mare, de ce nu pot să-L văd?”

Pătruns de întrebarea copilului, bătrânul pescar a tras vâslele din apă, l-a îmbrățișat pe băiat și

I-a strâns la pieptul său, l-a ridicat în sus și i-a zis: „Dumnezeu să binecuvânteze inima ta micuță, scumpule. Tot ce am văzut în ultimii patruzeci de ani este Dumnezeu.” Omul acela avea atât de mult din Dumnezeu în interior, încât putea să-L vadă în afară. Acesta este felul în care trebuie să-L vedeți voi pe Dumnezeu: trebuie să-L luați înăuntru și să-L lăsați să privească prin ochii voștri. Dar voi știți că biserica este mai mult sau mai puțin paralizată și de aceea, aceste lucruri devin ceva obișnuit.

În Louisville,

Kentucky, era nu demult o doamnă micuță care avea un băiat. Ea a intrat într-un magazin de jucării și zdrăngănea jucăriile acelea încercând să atragă atenția micuțului, dar el stătea nemișcat și privea în gol. Oamenii au observat-o și au văzut că femeia devenea din ce în ce mai agitată în timp ce-i zicea copilului: „Privește, scumpule, privește!” Dar micuțul băiat continua să privească în gol. Atunci femeia s-a dus la un alt raft și a luat de acolo o jucărie care ar fi trebuit să atragă atenția unui copil de vârsta lui, și a zis: „Privește, scumpule!”, dar el continua să privească în gol. În cele din urmă, femeia a devenit atât de copleșită și de prăbușită nervos încât a căzut peste un raft, strigând: „Nu, nu, nu!” Oamenii din magazin s-au apropiat de ea și au întrebat-o: „Care este problema, doamnă?”

„Cu băiețelul meu s-a

întâmplat ceva. Nu demult era un băiețel voios,” a răspuns ea, „dar i s-a întâmplat ceva, așa că acum stă și privește în gol, indiferent unde suntem. Nimic din ceea ce ar atrage atenția unui băiețel de vârsta lui, pe el nu-l interesează, ci stă doar și privește în gol. L-am dus la medic, iar medicul a spus că este bine, dar nu poate fi bine dacă nu se uită la nimic la care ar trebui să privească un copil de vârsta lui.”

Aceasta este starea

în care a ajuns și biserica. Dumnezeu a făcut semne și minuni în fața bisericii, dar ea stă și privește în gol, ca și cum n-ar vedea nimic... În marea Sa bunătate, Dumnezeu a zguduit națiunea aceasta așa cum nu a făcut-o niciodată până acum.

Voi ziceți: „A

zguduit Statele Unite?” El a zguduit națiunea Sa, Împărăția Sa. Dumnezeu nu a făgăduit să zguduie o națiune ca aceasta, ci a făgăduit că va zgudui Biserica

Sa. El vine la biserica Sa ca s-o trezească., fiindcă națiunea de afară nu va crede oricum. Isus nu a mers niciodată la o națiune, ci a mers la ai Săi; dar ai Săi nu L-au primit. El nu a venit niciodată la lume. Astfel, mii și mii de oameni nici măcar nu au știut că El era în Palestina, în zilele primei Sale veniri. Vedeți? El a venit pentru Biserica Sa.

Dacă v-aș întreba pe voi, fraților metodiști: „Este Isus Hristos Același ieri, azi și în veci?”, ați răspunde: „Da. Noi Îl avem în biserica metodistă. Știm că este cu noi.” Dacă i-aș întreba pe baptiști, ar răspunde la fel, și fiecare biserică ar răspunde la fel. Avem aproximativ șase sute sau opt sute de denominațiuni diferite, ceea ce înseamnă că cineva are dreptate, iar cineva se înșeală. Nu se poate ca toți să aibă dreptate sau să fie greșiți. Dacă aș aborda problema din punct de vedere baptist, metodist sau pentecostal, ceilalți ar fi greșiți. Așa este. Dar aș vrea s-o abordăm din punctul de vedere al Adevărului, al Bibliei, iar pentru aceasta trebuie să vedem ce a fost El ieri. Și dacă vedem ce a făcut El ieri, vom ști că și astăzi va face la fel. Indiferent de teologia noastră, noi spunem că El este același, iar dacă putem afla cum a fost ieri, știm cum este și astăzi.

Dacă aș merge afară, aș lua un om și i-aș face semne de cuie în mâini și semne de spini pe frunte, acela ar fi un impostor și i-ar putea înșela pe oameni. El ar putea să-L imite pe Isus Hristos și să se dea drept El, de aceea, singurul mod prin care vom afla vreodată ce a fost Isus Hristos este să vedem Viața Lui mișcându-Se în Biserică. Dacă un vrej de dovleac produce dovlecei, înseamnă că viața din acel vrej este de dovleac. Voi nu puteți obține altceva din el, pentru că este un dovleac. Dar dacă este un pepene, atunci vrejul acela va rodi pepeni. Tot așa, dacă este o viță creștină, va mărturisi despre Hristos. Așadar, să aflăm ce a fost El ieri, iar atunci vom ști ce este El astăzi și ce va fi în veci. Cred că aceasta ne va oferi fiecăruia dintre noi o priveliște corectă.

Să ne întoarcem deci, la Ioan capitolul unu, ca să vedem ce a fost El. Vom merge la începutul vieții Sale și vom lua câteva versete de acolo. Mâine seară vom mai lua câteva versete și vom continua să aflăm ce este El în timp ce mergem mai departe. Dar având în vedere că mai avem doar doisprezece sau paisprezece minute până când vom chema

rândul de rugăciune, să ne gândim la ceea ce era El ieri. La începutul celorlalte Evanghelii, vedem nașterea Sa și știm cât de tainic este faptul că El era Fiul lui Dumnezeu, sămânța femeii făgăduită în grădina Eden. Apoi, aflăm că la vârsta de treizeci de ani, El a fost botezat în râul Iordan de către Ioan Botezătorul, iar pe când ieșea din apă, după ce a fost botezat, Duhul Sfânt, Dumnezeu, a coborât din cer în forma unui porumbel, zicând: „*Acesta este Fiul Meu Preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc.*” Traducerea corectă a acestui verset este: „*În care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc înăuntru,*” pentru că Dumnezeu era în Hristos.

Când Duhul Sfânt a venit peste Isus, El a devenit Cel uns, Mesia. Apoi vedem că a fost ispitit în pustie, iar după ce a biruit și S-a întors, imediat a început să vindece bolnavii, să scoată dracii, să elibereze oamenii. Deci, primul lucru pe care a început să-L facă atunci, a fost să predice Evanghelia și să vindece bolnavii, pe toți cei ce erau chinuți de Satan.

Acum să luăm câteva din semnele Lui și să vedem dacă El este Mesia. Noi vedem că Israelul a avut vindecarea divină și înainte ca să vină El pe pământ și să vindece. Câți dintre voi știu aceasta? Scăldătoarea din Betesda este un semn de vindecare, ceea ce înseamnă că trebuie să fie un semn care să-L urmeze pe Mesia, un semn mesianic. Deci, dacă El era Mesia, Cel uns, Hristosul, trebuia să existe un semn mesianic care să-L urmeze. Și există un semn care-l urmează și pe credincios. Credeți aceasta? Dumnezeu este un Dumnezeu al semnelor și minunilor, iar dacă a fost aceasta prima dată, trebuie să fie și a doua oară și a treia oară și de fiecare dată la fel.

Noi, protestanții, credem că Cuvântul lui Dumnezeu este infailibil, de aceea aș vrea să țineți minte că atunci când Dumnezeu este chemat în scenă să acționeze și trebuie să ia o decizie, în felul în care acționează atunci, trebuie să acționeze de fiecare dată când este chemat în scenă. Eu pot lua astăzi o decizie și să fie în ordine, dar mâine m-aș putea răzgândi și să iau o altă decizie. În ce-L privește pe Dumnezeu, când ia o decizie, aceea este desăvârșită și nu mai trebuie schimbată sau îmbunătățită. Noi suntem mărginiți și facem greșeli, dar Dumnezeu este infailibil și infinit și nu poate face nici o greșală. Așadar, ceea ce spune Dumnezeu este desăvârșit. Astfel, dacă a fost chemat în scenă să

salveze un păcătos, felul în care îl salvează pe acela, va trebui să-l salveze pe fiecare păcătos care se pocăiește. Dacă a fost chemat în scenă să vindece un bolnav, El va trebui să procedeze la fel cu fiecare bolnav care vine la El pentru vindecare, pentru că altfel a procedat greșit prima dată. Acesta este Dumnezeu. Este adevărat? Înseamnă că Isus Hristos trebuie să fie și astăzi și în veci ceea ce a fost ieri. Dacă nu este așa, înseamnă că ieri a greșit. Semnul mesianic pe care l-a arătat oamenilor de atunci, trebuie să fie același, pentru că altfel a greșit prima dată. El trebuie să fie corect și neschimbător, pentru că este Dumnezeu. Și dacă a fost corect atunci și acela a fost un semn, înseamnă că este același semn și astăzi și în veci.

Acum, vom lua câteva

din lucrările Sale. Imediat după ce a început să predice, Isus a fost urmat de Andrei și de Filip. Ei l-au văzut când a fost botezat de Ioan în Iordan, l-au întrebat unde locuiește și au început să-l urmeze. Apoi, Andrei s-a dus și l-a găsit pe fratele său, Simon, și l-a adus la El. „Vino și vezi”, i-a zis el, „căci noi l-am găsit pe Mesia.” Simon era pescar. Și ce s-a întâmplat când a venit pentru prima dată în prezența Domnului Isus? Care a fost primul lucru pe care l-a făcut El? Fără îndoială, l-a privit în ochi și i-a zis: *„Numele tău este Simon: și ești fiul lui Iona.”* După aceea, a fost numit Petru, care înseamnă „Piatră”. Petru a crezut pentru că tatăl său l-a învățat că atunci când va veni Mesia, El va fi un Profet.

Evreii au crezut

întotdeauna în profeții lor. Noi știm aceasta, pentru că Moise a spus: *„Domnul Dumnezeul tău îți va ridica din mijlocul tău, un proroc ca mine.”*

(Deuteronom 18.15). El era Dumnezeul Profet, Profetul suprem, Dumnezeul profeților. Deci, semnul Lui era că va fi un Profet, iar ei așteptau un Profet. Vă mai amintiți că ei l-au întrebat pe Ioan: „Nu ești tu profetul care trebuie să vină?”

El i-a întrebat pe ucenicii

Săi: *„Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?”*

Ei au răspuns: *„Unii zic că ești Ioan*

Botezătorul; alții, Ilie; alții, Ieremia sau unul din proroci.” (Matei 16.13-14). Ei știau că El trebuia să

fie un profet, iar atunci când Isus i-a spus lui Simon: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona...*” (Ioan 1.42), el a știut imediat că El era Profetul despre care se profetise că va veni. Deși nu avea educație nici cât să-și scrie numele, Petru a știut că Isus era Mesia, și a căzut la picioarele Lui, iar mai târziu a primit cheile Împărăției. El a știut care era semnul lui Mesia, știa că El era Dumnezeu.

Acolo mai era un bărbat care a crezut și L-a primit cu bucurie. El a crezut că Isus era Profetul despre care au vorbit prorocii, Mesia. Și dacă El a fost Mesia ieri și a fost urmat de semnul lui Mesia, atunci și astăzi El este același Mesia și este urmat de același semn. Acesta este felul în care El le-a dovedit că era Mesia cel așteptat: prin faptul că le-a arătat semnul lui Mesia. Filip avea un prieten bun care se numea Natanael. Ați fost vreodată în Palestina să vizitați locurile acelea? Din locul unde se afla Isus, erau cam cincisprezece mile în jurul muntelui, iar Filip s-a grăbit să meargă până acolo, ca să-l aducă pe Natanael. În clipa când ești convins că Isus este Hristosul, nu mai poți ține aceasta doar pentru tine, ci trebuie să le spui și altora. Așa este. Eu nu pot să înțeleg cum este posibil ca oamenii care găsesc această dragoste minunată a lui Dumnezeu, să stea liniștiți.

De curând am vorbit cu cineva care spunea că este creștin de mulți ani și l-am întrebat: „Vecinii tăi știu aceasta?” „Nu,” a răspuns el, „pentru că noi ținem aceasta pentru noi înșine.” Nu puteți face aceasta! Oh! O soră din biserica noastră obișnuia să cânte cântarea: „Eu alerg, alerg, alerg și vreau să spun aceasta.” Aceasta este bine. Tu trebuie să spui cuiva. Nu poți sta liniștit pentru că s-a întâmplat ceva, iar tu știi ce s-a întâmplat.

Așadar, Filip era convins că Isus era Mesia.

Să dramatizăm puțin lucrurile. Eu pot să-l văd pe Filip, care a călătorit cam o zi în jurul muntelui, ajungând în cele din urmă la casa lui Natanael. El a bătut la ușă și a fost întâmpinat de doamna Natanael care i-a zis:

„Filip, mă bucur că te văd!”

„Unde este Natanael?” a întrebat-o Filip.

„Tocmai s-a dus să se plimbe prin livadă. Îl vei găsi acolo, pentru că s-a dus să se uite la smochini.”

Pot să-l văd pe Filip cum merge prin livadă, încercând să-și găsească prietenul. Și iată că Natanael se ruga în genunchi. Acesta este un lucru bun, pentru că de obicei, când ești pe genunchi îl găsești pe Hristos. Este o cale bună, înțelegeți? Stați cât mai mult timp pe genunchi pentru că este bine. Desigur, Filip, care era un bun creștin, a stat acolo și a așteptat până când Natanael și-a terminat rugăciunea. Pot să-l văd cum se ridică și zice: „Binecuvântat să fie Domnul. Îți mulțumesc, Doamne.” Apoi se întoarce și îl vede pe Filip:

„Filip...” Filip nu i-a zis: „Cum merge livada?”, nici: „Ce fac cei dragi ai tăi? Ce face Ioan și ceilalți?” Nu, el nu a spus aceasta, ci i-a zis direct: „*Vino să vezi pe Cine am găsit.*” Oh, Filip era în clocot și trebuia să-i spună cuiva. Îmi place aceasta. Eu cred că Duhul Sfânt ne umple până când clocotim și dăm în afară. David a spus că paharul lui este plin de dă peste. Când Duhul Sfânt ne apucă și ne cuprinde, noi clocotim atât de tare încât dăm în afară. Astfel, Filip n-a avut timp să vorbească despre gospodărie, ci i-a zis:

„Vino să vezi pe Cine am găsit noi, pe Mesia. L-am găsit pe Mesia, pe Isus din Nazaret, Fiul lui Iosif. Vino să-L vezi și tu, pentru că El este Profetul de care ni s-a vorbit.”

Îmi pot imagina că Natanael, acest credincios respectabil și drept, i-a replicat:

„Așteaptă puțin, Filip! Eu știu că ești un om bun. Ce te-a apucat? Unde ai căzut? Ceva nu este în ordine cu tine. Întotdeauna te-am considerat un om bun și sănătos la mine, dar cum de vii aici cu așa ceva și afirmi că ai găsit pe cineva numit Isus din Nazaret. Ai spus din orașul Nazaret? Noi știm că va veni Mesia, dar știi ce se va întâmpla atunci? Se vor deschide coridoarele cerului, iar El va veni jos la conducătorul denominațiunii noastre. Da, domnule. El ar coborî exact pe acoperișul Templului, iar dacă nu vine la denominațiunea noastră, nu este El. Acela nu este El, pentru că Mesia trebuie să vină la denominațiunea noastră!” Cei ca Natanael mai trăiesc și astăzi: „El trebuie să vină la gruparea noastră sau nu vine deloc.” Dar

Dumnezeu lucrează cum vrea El, fiindcă este calea Sa.

Deci, Natanael l-a întrebat pe Filip: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?”, iar Filip i-a dat cel mai bun răspuns posibil: „Vino să vezi! Nu sta acasă și critica, ci vino și convinge-te personal!” Acesta este lucrul cel mai bun Dacă ziceți: „Denominațiunea noastră nu sponsorizează lucrarea aceasta; nu colaborăm cu așa ceva, așa că vom sta acasă!”, nu veți ști niciodată adevărul. Aceasta este tot. Înțelegeți? Veniți și vedeți, fiindcă Isus a spus:

„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.” (Ioan 5.39).
Aflați dacă este adevărat sau nu.

Așadar, Filip i-a zis: „Vino și vezi!”

Să pătrundem în conversația lor în timp ce merg de-a lungul drumului. Astfel, îl pot auzi pe Filip cum îi spune lui Natanael:

„Natanaele, nu poți crede aceasta?”

„Nu.”

„Nu spun Scripturile că Domnul Dumnezeu nostru va ridica un profet ca Moise?”

„Ba da.”

„Atunci, va fi Mesia un Profet?”

„Da, El va fi un profet.”

„Va arăta El semnul unui profet?”

„Da, El va arăta semnul unui profet.”

„Și acela va fi semnul lui Mesia?”

„Da, va fi.”

„În ordine. Îl știi pe pescarul acela fără școală, de la care ai cumpărat pește și care nu a fost în stare nici să-ți semneze bonul pe

care ți l-a dat?”

„Da, mi-l amintesc. Este vorba de Simon, fratele lui Andrei.”

„Da, de el este vorba; un individ bătrân, solid, chel și înfășurat cu un șorț murdar.”

„Da, el era. Nu a știut nici să-și semneze numele. Îmi amintesc.”

Și Filip a continuat: „Știi, el a venit înaintea Celui despre care noi credem că este Mesia. Îți mai amintești cum se numea tatăl lui Simon?”

„Sigur că da. Am avut părtășie cu el: Iona. L-am cunoscut pe Iona.”

„Ei bine, de îndată ce a pășit în fața aceluia Om, El l-a privit și i-a zis: „Numele tău este Simon și ești fiul lui Iona.” Ce zici de aceasta? Nu m-ar surprinde deloc dacă ți-ar spune și ție, cine ești, când ai ajunge acolo.”

„Așteaptă! Despre aceasta nu știu nimic.”

După o vreme au ajuns în locul unde se afla Isus. Poate că Isus chema rândul de rugăciune, sau poate au mers ei în rândul de rugăciune. Nu știu. Sau poate că Natanael era undeva în audiență. Indiferent unde era, când a pășit în prezența Domnului Isus, El S-a întors, l-a privit și a spus:

„Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.” Aceasta a îndepărtat orice îndoială din inima lui Natanael.

Voi spuneți: „O, da, cu siguranță, felul în care era îmbrăcat...” Nu, nu! Toți esticii se îmbracă la fel; toți poartă acele robe și turbane, și sunt o rasă de oameni cu piele închisă la culoare. Deci, Domnul Isus a spus: *„Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.”* Este ca și cum ai spune: iată, un om bun, onest, religios; un israelit.

„De unde mă cunoști, Rabi (adică Învățătorule)? Nu știi nimic despre mine. Eu nu Te-am văzut niciodată până acum, și nici Tu pe mine. De unde știi că sunt israelit și că sunt un om onest?”

Ascultați răspunsul Domnului Isus: „Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.”

Ce ochi! Moartea nu-i poate închide; ei sunt vii pe veci!

„Te-am văzut...” La cincisprezece mile depărtare în jurul muntelui, cu o zi înainte. „Te-am văzut...”

Care a fost răspunsul lui Natanael? „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!”

N-a mai avut nici o altă întrebare, iar numele lui este în seara aceasta nemuritor printre oameni. Vedeți? A căzut la picioarele lui Isus și l-a zis: „Rabi, Învățătorule, Tu nu ești un om obișnuit. Tu ești Împăratul lui Israel, Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Noi știm că Mesia trebuie să facă aceste lucruri.”

Dar acolo stăteau și unii care nu credeau aceasta. Aceia trebuiau să dea un răspuns adunărilor lor, pentru că urmau să-i întrebe cu privire la ceea ce se petrecea acolo. Astfel, ei au zis: „Hmmm! Bineînțeles că El face aceste lucruri cu Beelzebul; este un ghicitor.” Isus, care le cunoștea gândurile, le-a zis: „Eu vă iert pentru aceasta, dar într-o zi va veni Duhul Sfânt și va face aceleași lucruri. Un singur cuvânt spus împotriva Lui nu va fi iertat niciodată, nici în lumea aceasta, nici în Lumea care va veni!”

Așadar, vedeți unde suntem noi. Vedeți unde stăm. El a spus: „Eu vă iert. Ați spus aceste lucruri împotriva Mea, dar Eu vă iert.” El i-a iertat pentru că numeau Duhul lui Dumnezeu un duh necurat. În mijlocul lor stătea Profetul făgăduit, Dumnezeuul veșniciei, și li se făcea cunoscut printr-un semn care le fusese făgăduit; Scripturile se împlineau chiar sub ochii lor, dar cu toate acestea, ei erau atât de tare legați de denomiunilor lor încât au spus: „El nu a venit la biserica noastră, deci este diavolul.” Vedeți? Oamenii pot face aceasta foarte repede. El a spus că într-o zi va veni Duhul Sfânt, iar ei vor face aceleași lucruri.

Gândiți-vă că dacă credem Biblia, pe pământ

sunt numai trei seminții de oameni: cei care se trag din Ham, Sem și Iafet, adică evreii, samaritenii și neamurile. Vă amintiți ce a făcut Petru care avea cheile Împărăției în ziua de Rusalii? A mers la samariteni și la neamuri, iar aceasta a făcut totul: evrei, samariteni și neamuri. Noi, neamurile, anglo-saxonii, nu l-am căutat pe Mesia, iar El vine numai la cei care Îl caută. Vreau să țineți minte aceasta când mergeți acasă. Nădăjduiesc că aceasta stă atât de sus precum stau copacii înaintea voastră. Voi nu puteți privi fără să-i vedeți. El vine numai pentru cei care Îl caută. Noi, neamurile, nu am căutat pe nimeni și nu am așteptat nici un Mesia, dar evreii și samaritenii Îl așteptau. Și noi știm cum li s-a făcut cunoscut.

Aș putea să vă spun multe alte lucruri, dar să mai întoarcem încă o pagină. Astfel, vedem că El a trecut pe la scaldătoarea din Betesda, iar cu câteva zile înainte de aceasta, o femeie micuță a încercat să intre în rândul de rugăciune. Probabil nu avea număr de rugăciune, dar s-a gândit că dacă va reuși să-L atingă, va fi vindecată. Nu a reușit să ajungă la El, pentru că era plin de oameni în jurul Lui, dar a reușit să se strecoare cumva și s-a atins de poala hainei Lui; iar când a făcut aceasta, El a întrebat: „Cine M-a atins?” Vedeți? Cineva Îl atinsese. „Cineva M-a atins, pentru că am slăbit. Din Mine a ieșit o putere.” Apoi, a privit prin audiență până când a găsit-o pe femeie și i-a spus că scurgerea de sânge pe care o avea, s-a oprit, și că credința ei a salvat-o. Nu El a făcut aceasta, ci credința ei în El. Oh, înțelegeți? Credința ei, pentru că El i-a zis: „*Credința ta te-a mântuit.*” Eu aș vrea oameni care să vorbească mai mult despre aceasta. Fratele Moore și mulți alții din acești predicatori... Cuvântul din textul acesta este „sozo” și înseamnă „salvat atât trupește cât și sufletește”, salvat fizic și spiritual. Vedeți? Femeia l-a atins.

Voi spuneți: „Frate Branham, ea l-a atins, dar eu cum o pot face?” Biblia spune că acum El este Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre. Este adevărat? Dacă El este Același Mare Preot și voi Îl atingeți, trebuie să acționeze la fel. Așadar, întindeți-vă și atingeți-L în seara aceasta prin credința voastră. Voi ziceți: „Nu sunt destul de aproape ca să-mi pot pune mâinile pe haina Lui.” Nu atingerea fizică a hainei Sale a adus vindecarea acelei femei. El nici nu i-a simțit atingerea fizică, fiindcă pe sub roba largă a cărei poală a atins-o femeia, palestinienii și evreii poartă o cămașă mai strâmtă. Praful intra pe sub robă, de aceea li se

spălau picioarele când intrau într-o casă. De ce nu a simțit același lucru pe care l-a simțit la atingerea femeii, doar era atins de oamenii din jurul Lui? Toți îl atingeau și ziceau: „Rabi, îmi pare bine să Te cunosc!” De ce atingerea lor nu l-a slăbit? Ei l-au atins mai mult decât femeia, dar ea a atins partea dinăuntru. Acesta este motivul pentru care a spus Isus: „Simt că din Mine a ieșit o putere.”

La câteva zile după aceea, El a trecut pe la scaldătoarea din Betesda, iar acolo era un om neputincios. Isus a trecut pe lângă toți acei oameni: ologi, șchiopi, neputincioși, etc., și a privit în jur până când l-a găsit pe slăbănogul care zăcea pe un pat de paie. Noi, cei din jur, știm cum era patul acela, nu-i așa? Eu am fost crescut pe unul. Bărbatul stătea pe patul acela, dar nu era infirm sau orb, ci avea probabil, o problemă la prostată sau poate a avut tuberculoză. Deci, nu era ceva care urma să-l omoare, pentru că era olog de aproape patruzeci de ani. Când l-a găsit, Isus s-a apropiat de el și i-a zis:

„Vrei să te faci sănătos?”

„Doamne”, l-a răspuns bolnavul, „n-am pe nimeni să mă bage în scaldătoare când se tulbură apa și, până să mă duc eu, se coboară altul înaintea mea.”

„Scoală-te”, i-a zis Isus, „ridică-ți patul și umblă.”

Vedeți? Biblia spune că *„Isus... știa că este bolnav de multă vreme...”* (Ioan 5.6-8). El a fost întrebat în legătură cu aceasta și le-a dat următorul răspuns: *„Adevărat, adevărat vă spun că Fiul (trupul) nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”* (v. 19). Înseamnă că El îl vedea pe Tatăl făcând lucrarea; Dumnezeu îi arăta în vedenie ce trebuia să facă, iar El mergea și făcea acel lucru.

Priviți ce a făcut la învierea lui Lazăr. Când a ajuns la mormânt, Isus a spus: *„Tată, îți mulțumesc că M-ai ascultat.”*

Știam că totdeauna Mă ascuți, dar vorbesc

astfel pentru norodul care stă împrejur, ca să creadă că Tu M-ai trimis.”

După ce a zis aceste vorbe, a strigat cu glas tare: „Lazăre, vino afară!”

Și mortul a ieșit cu mâinile și picioarele legate cu fâșii de pânză și cu fața înfășurată cu un ștergar...” (Ioan 11.41-44). Cu siguranță, El a văzut aceasta întâmplându-se, fiindcă a spus că nu face nimic până nu-l arată Tatăl. De data aceasta, Isus nu a spus că ar fi ieșit o putere din El, deși minunea aceasta era cu mult mai mare decât vindecarea acelei femei. Vedeți voi, aici Dumnezeu este Cel care Își folosea darul, pe când în celălalt caz, femeia a fost cea care s-a folosit de darul lui Dumnezeu...

... Femeia de la fântână. Ea a venit cu ulciorul ei după apă, și poate se gândea la seara care trecuse. Și iată că în timp ce se pregătea să scoată apă... a auzit pe Cineva care zicea: „Femeie, dă-mi să beau!” A privit în jur și iată că acolo stătea un evreu. Și pentru că ea era samariteană, i-a zis: „Nu se cade ca Tu, care ești evreu, să ceri apă de la mine, o femeie samariteană.” El era un tânăr; avea doar treizeci de ani, dar Biblia spune că arăta de cincizeci de ani. Știați aceasta? Cred că lucrarea Sa L-a îmbătrânit puțin. Evreii l-au zis în Ioan 8.57: „N-ai nici cincizeci de ani și ai văzut pe Avraam?!” Dar El le-a răspuns: „Adevărat, adevărat vă spun că, mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.” (v. 58). Vedeți? Cred că El arăta ca de cincizeci de ani, de aceea ei l-au spus: „N-ai nici cincizeci de ani...”

Dar când femeia l-a văzut pe Evreul acela stând acolo, l-a zis: „Nu se cade ca Tu, un Evreu, să-mi ceri mie, o femeie samariteană, să-ți dau să bei, pentru că noi nu avem nici un fel de legături unii cu alții.” Dar El i-a răspuns:

„Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau!”, tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.”

„Doamne”, l-a zis femeia, „n-ai cu ce să

scoți apă, și fântâna este adâncă, de unde ai putea să ai dar această apă vie?”
(Ioan 4.10-11).

Ce făcea El? Trebuie să mă credeți pe cuvânt:

El încerca să intre în legătură cu duhul ei. Vedeți, Tatăl Îl trimisese acolo, așa că a trebuit să treacă prin Samaria. Dar când a ajuns acolo, nu a știut ce să facă, așa că a trebuit să stea și să aștepte. Vedeți, același lucru se întâmplă și în seara aceasta. Tatăl m-a trimis la Beaumont și trebuie să aștept să văd ce va spune El. Înțelegeți? Eu nu știu ce să fac, dar aștept să-mi spună El.

Acolo ce s-a întâmplat? El a stat liniștit și a vorbit cu femeia. Ce făcea prin aceasta? Încerca să intre în legătură cu duhul ei, și astfel a văzut unde era problema ei. Știe cineva care era problema femeii? Sigur că da. Ea avusese cinci bărbați. Și ce i-a spus El? *„...cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat...”* Vedeți?

El i-a zis:

„Du-te de cheamă pe bărbatul tău și vino aici.”

Femeia l-a răspuns: „N-am bărbat.”

Isus i-a zis: „Bine ai zis că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.”

Ce a făcut femeia? Ea nu era ca unii din preoții aceia stilați și cu gulere întoarse, care știau toată teologia. Ea știa despre Dumnezeu mai mult decât știu jumătate din predicatorii din Statele Unite, deși era în starea aceea de păcat. Și ce a spus? *„Doamne, văd că ești proroc.”*

Amin. Și a continuat: *„Noi, samaritenii, știm că acesta va fi semnul lui Mesia.”* Este adevărat? *„Noi știm că atunci când va veni Mesia, căruia I se zice Hristos, El ne va spune aceste lucruri, dar Tu Cine ești?”* Și Isus i-a răspuns: *„Eu, cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.”*

Fraților, femeia aceasta a băut dintr-o
Fântână nouă atunci. Astfel, și-a lăsat ulciorul cu apă acolo, și a fugit cât a
putut de repede în cetate. Ascultați ce le-a spus oamenilor de acolo: *„Veniți
de vedeți un om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu cumva este acesta
Hristosul?”* (v. 29). Și Biblia spune că oamenii din cetate, au crezut în
Isus din pricina spuselor acelei femei. Dacă acela a fost semnul lui Mesia
ieri, înseamnă că și astăzi este la fel, nu-i așa?

Încă un citat. Este puțin cam lung, dar vă
rog să mă mai îngăduiți puțin. Aceasta este o biserică și presupun că nu
trebuie să fie închisă la o anumită oră. Vreau să vă mai aduc un citat, iar
după ceea vom încheia. Dacă ați observat, semnul acela nu a fost arătat
niciodată pentru neamuri. Ele nu Îl căutau, de aceea a fost un semn doar pentru
evrei și samariteni. Evanghelia nu a venit niciodată la neamuri până când s-a
dus Petru în casa lui Corneliu și le-a predicat, cum citim în Fapte 10. Vedeți?
Neamurile erau închinătoare la idoli, iar El nu a venit la necredincioși, ci a
venit și Și-a arătat semnul mesianic în fața celor credincioși. Acum ascultați
cu atenție, iar cei de afară, vă rog să gândiți duhovnicește, pentru că va
trebui să citiți printre rânduri.

Când a fost pe pământ, ucenicii Lui L-au
întrebat care va fi semnul venirii sfârșitului lumii, iar El le-a răspuns: *„Așa
cum a fost în zilele Sodomei...”* Mai întâi a vorbit despre zilele lui Noe și
a spus ce s-a întâmplat în zilele acelea. A vorbit despre cât de imorali vor fi
oamenii, despre faptul că mâncau, beau, se căsătoreau și se despărțeau, etc.
Apoi a vorbit despre zilele Sodomei și a spus: *„Cum a fost în zilele
Sodomei, aidoma va fi și la venirea Fiului omului.”*

Acum fiți foarte atenți. Avraam îi reprezintă
pe cei aleși, pe cei chemați afară. Întotdeauna există trei categorii de oameni
și aș vrea să-i țineți minte: Lot îi reprezintă pe cei căldicei, biserica
formală. Sodomiții erau lumea necredincioasă, iar Avraam s-a separat de toată
necredința aceea și a ieșit afară... Acum gândiți-vă la cei trei Bărbați care au
venit să-l viziteze pe Avraam. Aceia erau de fapt trei Îngeri, Unul dintre ei
fiind Însuși Dumnezeu. Nu demult am vorbit cu un predicator, iar el mi-a spus:

„Doar nu vrei să spui că Acela era Dumnezeu?”

„Biblia spune că era Dumnezeu,” i-am răspuns eu. „Avraam L-a numit „DOAMNE”; D-o-a-m-n-e, cu literă mare, Elohim. Avraam trebuia să știe aceasta, pentru că a vorbit cu El.

„Acea a fost doar o teofanie,” a continuat predicatorul acela.

„O teofanie nu mănâncă unt și carne de vițel și nu bea lapte.” Așa este. El era Dumnezeu. Biblia spune că era Dumnezeu.

„Vrei să spui că erau înger?”

„Cu siguranță,” am răspuns eu.

„În haine prăfuite și au mâncat?”

„Da. Tu nu știi cât este de minunat Dumnezeul nostru. El a dorit să vină jos să cerceteze situația din Sodoma.”

Din ce sunt făcute trupurile noastre? Din șaisprezece elemente: potasiu, calciu, petrol, lumină cosmică. Astfel El a luat șaisprezece elemente, a suflat: „Ptui!”, le-a pus la un loc și zis: „Gavrile, vino și intră aici!” Cu

siguranță. A mai suflat încă unul acolo pentru Mihail, și apoi încă unul pentru El Însuși. El însuși a pășit în acel trup și a venit jos. Oh, sunt atât bucuros că-L cunosc! Într-una din aceste zile, când trupul meu va fi doar praf care zboară pe pământ, El va sufla „Ptui!” și va veni înapoi. Sunt atât de bucuros pentru că cunosc un astfel de Dumnezeu: El doar pune totul la loc! Aceasta este tot. „Veniți! V-am făgăduit! Voi ați fost credincioși în puține lucruri, dar Eu vă voi pune peste multe.” Vedeți, moștenitori a tuturor lucrurilor, prin Hristos... Bărbatul acela nu realiza Cine este El și cât de mare este El.

Deci, El a venit jos. Aș vrea să observați că doi dintre acei înger (un Billy Graham modern...) au mers și au predicat sodomiților. Este adevărat? Și ei au făcut o singură minune: i-a lovit cu orbirea pe sodomiți. Predicarea Evangheliei îi lovește cu orbire pe cei ce nu cred. Dar El le-a arătat acel semn, acolo jos, Evanghelia predicată fiind: „Ieșiți afară!” El nu l-a chemat pe Avraam afară, pentru că era deja afară. Oh, sunt atât de bucuros! Avraam reprezintă Biserica aleasă, pe cei chemați afară,

iar Unul a rămas cu Avraam și a făcut un semn. Vreau să vedeți ce fel de semn a făcut El în fața Bisericii alese. Vedeți, celorlalți li s-a predicat Evanghelia ca să iasă din locul acela, din Sodoma, dar Acesta a rămas cu Avraam. Amintiți-vă că El era un Străin cu hainele prăfuite, care venea dintr-o Țară străină, îndepărtată. Și ce l-a întrebat pe Avraam? „Avraame, unde este nevastă-ta, Sara?” De unde știa El că Avraam era căsătorit și că pe soția lui o chema Sara? „Avraame, unde este nevastă-ta, Sara?” Biblia spune clar că Avraam a răspuns: „Ea este în cortul de la spatele Tău.” Fiți atenți ce i-a spus mai departe: *„La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine și iată că Sara, nevastă-ta, va avea un fiu.”* Când a auzit acele cuvinte, Sara a râs în sinea ei. Nu tare, ci încet, dar deși era în cortul de la spatele îngerului, Acesta a zis: „De ce a râs Sara?”

Ce

fel de telepatie era aceasta? Ce semn era acela? Că Sodoma era gata să ardă. Și Domnul Isus a spus: *„Așa cum a fost în zilele Sodomei...”*, iar acum, lumea este în aceeași stare ca Sodoma. Mai mult, chiar înainte ca să cadă focul, Îngerul Domnului vine înapoi și locuiește în trup de carne făcând aceleași semne, pentru a da și neamurilor același semn mesianic pe care l-a dat evreilor și samaritenilor. Înțelegeți? El trebuie să facă aceasta. Dacă Domnul ar lăsa biserica să navigheze doar cu o teologie banală, le-ar da un semn pe care nu ni l-a dat și nouă; dar dacă Dumnezeu este Același, și este Același, El va face la fel și va acționa la fel cu fiecare dintre copiii Lui, și cu fiecare generație. Astfel, dacă acela a fost semnul Său făcut înaintea evreilor și a samaritenilor, și la sfârșitul acestor zile trebuie să fie la fel. În curând, Evanghelia se va întoarce din nou la evrei. El așteaptă chiar acum aceasta; așteaptă să apară semnul, iar atunci Se va întoarce... Apoi Moise și Ilie vor merge la Israel, așa cum scrie în Apocalipsa 11. Voi știți aceasta. Dar atunci timpul bisericii dintre neamuri este trecut. Este adevărat? Noi credem aceasta; credem că suntem în timpul sfârșitului și că arderea Sodomei este aproape. Bomba atomică este deja în hambar, cu numele lumii scris pe ea. Așa este. Ea va arde, nu vă faceți griji în legătură cu aceasta! Bomba este pregătită și poate fi lansată oricând. Este nevoie doar de un fanatic care să tragă cu una din aceste rachete care va apărea pe radarul cuiva, și atunci toți vor începe să le dea drumul. Dar înainte de aceasta se va întâmpla un lucru: Biserica Mireasă va merge Acasă. Atunci ea nu va fi aici, înțelegeți? Dar înainte ca ea să plece, trebuie să apară semnul de care v-am vorbit... Nu uitați că El nu a fost în Sodoma, ci a

venit la Biserica aleasă; nu la cei căldicei, fiindcă ei au trimișii lor, ci la aleși, la Biserica chemată afară... Puteți citi printre rânduri? Înțelegeți ce spun? Biserica chemată afară va primi acest semn, iar acesta a fost semnul lui Mesia. Este semnul lui Mesia printre noi. Noi nu suntem Mesia, dar Mesia trăiește în noi, iar Mesia înseamnă „Cel uns” și trebuie să ne unge pe noi toți. Dacă îl unge pe unul, iar altul nu crede, ce folos ar avea aceasta? Noi trebuie să fim toți ca unul. Dacă Isus Hristos va apărea în seara aceasta și va face același semn mesianic pe care l-a făcut atunci în fața evreilor și al samaritenilor, Îl veți primi ca Mântuitorul și Vindecătorul vostru? Îl veți primi? Aceasta este o întrebare mare. Primiți-L ca Salvator personal! Amintiți-vă că numai el vă poate vindeca, și primul lucru pe care vi-l cere este să credeți. El a așezat în biserică Sa daruri și cincisprezece slujbe: apostoli, care înseamnă misionari. „Misionar” înseamnă „cel trimis sau unul care este trimis.” Deci misionarul este de fapt un apostol. În ordine. Deci El a pus în biserică cincisprezece slujbe: apostoli, proroci, învățători, evangheliști și păstori. Sunt cincisprezece slujbe pe care Domnul le-a rânduit și le-a pus în biserică Sa. Credeți aceasta? În ordine. Și dacă credem că sunt cincisprezece slujbe, să nu uităm că în fiecare biserică locală sunt și nouă daruri duhovnicești. 1Corinteni 12 ne arată că sunt nouă daruri duhovnicești care lucrează în trup. Vedeți, Dumnezeu a pus fiecare dar acolo pentru a ține biserică Sa cât se poate de curată, fără pată sau zbârcitură. Noi suntem la sfârșitul timpului rânduit pentru neamuri; la sfârșitul timpului, și eu cred că Isus Hristos este încă Același Mesia. Cred că dacă El a venit jos înainte de nimicirea Sodomei și a stat cu biserică aleasă... Țineți minte că El nu a mers niciodată în Sodoma, ci a venit la Biserica aleasă, la cei credincioși, iar darurile nu sunt trimise pentru necredincioși...

Voi

ziceți: „De ce nu lovești în centrul țintei? Centrul țintei este poporul lui Dumnezeu. Înțelegeți? Veniți la biserică, în locurile mici. Eu nu trebuie să împodobesc biserică cu flori... Ea este ceea ce este. Isus nu a fost un Om al spectacolului. Ei l-au zis: „De ce nu vii la Caiafa? De ce nu Te duci să Te faci cunoscut la Ierusalim?” Dar El le-a răspuns: „*Vremea Mea n-a sosit încă, dar vouă vremea totdeauna vă este prielnică.*” (Ioan 7.6). Isus nu a venit să Se dea în spectacol. Ei l-au zis: „Locuiești cu grupul acela de holly-rollers, cu pescarii aceia. Vino aici sus, la oameni de rang înalt!” Dar El a venit la cei la care l-a trimis Dumnezeu: la cei aleși. Tot

așa, noi facem aceste lucruri pentru că suntem conduși de El să le facem. Dumnezeu Își conduce copiii. Nădăjduiesc că ați înțeles aceasta.

Dacă El este Același ieri, azi și în veci în ceea ce privește vindecarea... Nu uitați că dacă vine cineva și vă spune că poate să vă vindece, acest lucru este greșit. Nu este biblic, pentru că El a făcut deja aceasta. Dacă oamenii vă spun că El nu poate să vă ierte păcatele, se înșeală, pentru că ele sunt deja iertate. Înțelegeți? Ele sunt deja iertate. Voi trebuie doar să acceptați lucrul acesta, iar pentru aceasta, sunt păstori care pot să vă îndrume, sunt învățători care pot să vă învețe, există evangheliști și proroci și toate aceste lucruri. Nu uitați că în zilele din urmă, semnul lui Mesia trebuie să apară în biserică. Câți dintre voi au văzut fotografia care a fost făcută la Houston? Cred că este pe aici pe undeva, pentru că a fost trimisă în toată țara. Este vorba de fotografia cu Stâlpul de Foc.

Câți dintre voi cred că Isus a fost Îngerul care a umblat cu copiii lui Israel prin pustie? El a spus aceasta; El este Îngerul legământului, iar când a fost pe pământ a spus: „*Eu vin de la Dumnezeu și merg la Dumnezeu.*” Este adevărat? El a murit, a înviat și S-a înălțat. Și iată că într-o zi, Saul era în călătorie pe drumul Damascului, iar o Lumină l-a lovit atât de tare încât a căzut la pământ. Înainte de aceasta, când Petru era în închisoare, aceeași Lumină a mers și l-a eliberat. Deci, Lumina aceea l-a lovit pe Saul, care a căzut în genunchi, și i-a zis:

„Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?”

„Cine

ești Tu, Doamne?” L-a întrebat el, iar Domnul i-a răspuns: „Eu sunt Isus.

Eu vin din Stâlpul de foc și Mă întorc înapoi, la ceea ce am fost. Este adevărat? Biblia spune că acesta este adevărul. Și dacă Acesta dintre noi este același Stâlp de Foc, înseamnă că va face aceleași lucruri pe care le-a făcut atunci. Dacă Stâlpul de Foc care este cu noi în seara aceasta, este Duhul lui Isus Hristos, va acționa în același fel în care a acționat în El. Înțelegeți ce vreau să spun? Aceasta Îl face adevărat. Dacă Îl vom vedea venind în scenă și făcând exact aceleași lucruri ca atunci, veți crede fiecare dintre voi că este Domnul Isus? Să ne rugăm.

Tată

ceresc, se pare că aş putea vorbi toată noaptea, fiindcă este un grup de oameni atât de minunat, iar inimile lor sunt ca nişte rezervoare care trag din mine. Cât de mult îmi place aceasta, Tată! Eu ştiu şi cred din toată inima că aceasta este biserica abrahamică, cei chemaţi afară, Biserica aleasă care poartă adevărul Evangheliei şi Îl predică. Doamne, poate că mulţi dintre ei nu pot purta darul Tău, aşa cum am spus, dar nu stau în calea celor care o fac. Doamne Dumnezeule, ei cred în Tine; ei cred Cuvântul. Mulţi dintre ei predicau deja când eu eram doar un băieţel, iar în seara aceasta, eu stau înaintea unor astfel de oameni, a celor care ţin Evanghelia adevărată la pieptul lor. Ei sunt aici cu soţiile lor, cu copiii şi cu cei dragi, iar unii sunt bolnavi şi în nevoi. Cu ani în urmă au fost daţi afară din bisericile lor şi au stat pe la colţurile străzilor cu o tamburină în mână, iar unele dintre femei nu au avut destui bani nici pentru a cumpăra haine. Totuşi, au stat acolo cu o chitară veche în mâinile lor şi au cântat cu ea vestind Mesajul.

Doamne,

a sosit ceasul; este aici. Ei au pregătit calea, au făcut-o dreaptă în pustie. Te rugăm să îngădui ca Mesia Domnul să coboare în seara aceasta pe calea aceea în mijlocul nostru. Arată-ne prezenţa Ta. „Domnilor, am vrea să-L vedem pe Isus!”, pe acest Isus despre care au vorbit ei şi pentru al cărui Nume au îndurat prigoane. Te rog să vii în seara aceasta în mijlocul lor şi să le arăţi că Tu eşti încă acelaşi Mesia, că nu eşti mort, ci ai înviat din morţi şi trăieşti în Biserica Ta. Tu eşti Acelaşi şi eşti tot timpul cu ei. Te rog să ne dăruieşti aceasta, Tată. Îngăduie-ne să Te vedem şi fiecare dintre ei va crede, căci ne predăm Ție. Te rugăm să ne dai această binecuvântare în Numele lui Isus Hristos. Amin.

În

următoarele câteva minute, vă rog să staţi toţi la locurile voastre. Eu pot să stau aici şi să vă vorbesc despre aceste lucruri, dar sunt ele adevărate? Aceasta este ceea ce ne întrebăm fiecare. Mulţi dintre voi nu le-aţi văzut niciodată, dar cu toate acestea le credeţi. Voi credeţi oricum. Nu ştiu dacă El va face ceva în seara aceasta, dar cred că o va face, iar dacă acţionează şi procedează la fel ca atunci când a fost pe pământ...

Singurul

fel în care El poate face aceasta, este ca eu să mă supun Lui; să mă dau pe

mine la o parte și la fel să faceți și voi. Aceasta este singura cale; iar împreună, Îl vom vedea pe Mesia. Dacă mă dau numai eu la o parte, nu se va întâmpla nimic, fiindcă trebuie s-o faceți și voi; și dacă facem aceasta împreună, Mesia va lucra printre noi, pentru că noi suntem poporul Lui, aleși și sfințiți prin sângele Lui, iar Duhul Sfânt locuiește în noi. După ce Duhul Sfânt vine în noi, prin botezul Său, începe să se răspândească, iar când îndepărtăm toate rădăcinile de amărăciune și de răutate din noi, Dumnezeu preia conducerea și începe să Se miște.

Priviți

microfonul acesta. Dacă nu vorbește nimeni prin el, este mut, pentru că nu microfonul vorbește, ci eu. Așadar, nu eu sunt cel care vorbește, ci El.

Înțelegeți? Eu sunt doar microfonul. Tot așa, nu voi vorbiți, ci El.

Înțelegeți? Noi nu știm nimic despre viitor. Din câte îmi dau seama, eu nu cunosc pe nimeni din clădirea aceasta, cu excepția fratelui Moore, a fratelui Brown și Mercier, dar stau în spatele meu, iar acolo stă fiul meu. Poate vă cunosc pe unii dintre voi, bărbații...

Dacă

mi-ați spune cum vă numiți sau unde ne-am cunoscut... Câți dintre cei prezenți în audiență, știți că vă sunt străin? Ridicați mâinile. Nu știu nimic despre voi, nici despre problemele voastre, bolile voastre sau răul vostru, este adevărat? Vedeți, pretutindeni sunt mâini ridicate.

Un

moment. Cred că s-au împărțit numere de rugăciune. Vom striga mai întâi numerele de rugăciune, fiindcă nu putem aduce prea mulți oameni aici. Ce nume s-au împărțit Billy, cu „A”? Așa este, de la A1 până la A100. În seara aceasta va trebui să începem de la un număr, mâine seară de la altul și în seara următoare, de la altul. Mulți dintre voi știu că odată am dat cuiva numerele de rugăciune ca să le împartă, dar a fost prins că le vindea.

L-am

oprit imediat și le-am dat fratelui meu să le împartă el. Apoi, l-am pus pe fiul meu și pe alți frați de încredere. Într-o vreme, m-am folosit de copii mici pe care îi ridicam în picioare și îi puneam să numere. Le ziceam: „Junior, ridică-te și numără și oriunde te vei opri, de acolo voi începe să chem numerele.” Noi suntem oameni, și fie că mă credeți sau nu, mama lui Junior i-a

spus să se oprească exact la numărul ei, așa că nu am mai putut proceda nici în felul acela. Apoi a venit Duhul Sfânt și mi-a vorbit, așa că la următoarea ocazie, m-am dus și le-am dat eu câte un număr de rugăciune. I-am dat fiecărui păstor câte o sută de numere de rugăciune, ca să le împartă în adunarea lui. Cred că în felul acesta am procedat și când am fost aici ultima dată. Dar primul bărbat și-a adus gruparea lui. Înțelegeți? Iar aceasta a pregătit lucrurile și pentru restul. Singura cale corectă pe care am găsit-o, a fost să împărțim în fiecare zi numere de rugăciune. Am făcut așa, pentru că dacă doreai să se facă rugăciune pentru tine, trebuia să vii la prima întâlnire, fiindcă altfel erai lăsat în afară. Dacă cineva venea a doua zi, nu mai putea primi număr de rugăciune, și la fel a treia zi...

Oamenii aceia nu mai puteau ajunge în rândul de rugăciune. Aceasta ne-a hotărât să împărțim numere de rugăciune în fiecare zi, și facem lucrul acesta de câțiva ani. Astfel, seara venim pregătiți, iar Duhul Sfânt poate începe oricând dorește să lucreze cu mine. Uneori, am numărat câte persoane erau într-o parte și câte erau în partea cealaltă, după care am început de unde mi-a pus Domnul pe inimă s-o fac.

Acum,

băieții vor veni în fața voastră, vor lua aceste numere de rugăciune, le vor amesteca chiar în fața voastră, iar după aceea le vor împărți. Astfel, puteți primi numărul șapte, patruzeci și cinci sau o sută, pentru că sunt amestecate. Când vin eu jos, numerele sunt verificate deja de două ori, așa că nimeni nu poate spune: „Păi, ei vând numere de rugăciune pentru cei care doresc să ajungă în rând.” Noi nu putem face aceasta, pentru că numerele sunt amestecate și nimeni nu știe ce număr de rugăciune va primi fiecare om. Apoi, Duhul Sfânt merge și alege pe cineva care nu are număr de rugăciune și spune dinainte anumite lucruri. Vedeți, eu aduc pe cineva aici sus, ca să pot aduce ungera asupra mea și a voastră, ca să-L aduc pe Duhul Sfânt în mijlocul nostru.

În seara aceasta vom începe de la numărul unu și vom vedea cât de multe numere vom putea aduce sus. Cine are numărul unu? Dacă nu puteți veni aici sus când este strigat numărul vostru de rugăciune, veți fi ajutați de unul dintre frați. Numărul A1. Unde este? Uitați-vă la numerele voastre de rugăciune. Numărul A1? Sunteți siguri că le-ați împărțit? Oh, îmi pare rău... În ordine. Ajutați-o pe

doamna să vină aici, dacă nu poate să meargă. Cine are numărul doi? Ridicați mâinile să vă putem vedea. Este aici. Vino aici, soră. Dacă nu poți veni, ridică mâna și vom veni noi să te ajutăm. Numărul trei? Doamna? Numărul patru... facem aceasta pentru a menține ordinea. Lăsați-mă să vă arăt ceva. Câți dintre voi doresc să ne rugăm pentru ei? Ridicați mâinile. În ordine. Cine vrea să fie primul? Iată. Vedeți? De aceea trebuie împărțite numere de rugăciune. Numai așa se poate păstra ordinea. Cine are numărul patru? În ordine. Vino aici, doamnă. Numărul cinci? Aliniați-vă. Numărul șase? Este aici. În ordine. Numărul șapte. Să ridice mâna cine are numărul șapte.

Cineva

să se uite la numerele de rugăciune ale acestor oameni... Mă refer la băiatul infirm de acolo, la cele două femei de acolo și mai sunt trei care stau pe scaunele cu rotile. Uitați-vă la numerele lor de rugăciune. Numărul șapte. Deci avem: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7. Numărul opt? Acolo în spate. Numărul nouă? În ordine. Numărul zece și unsprezece? Aceasta este calea. Doisprezece, treisprezece, paisprezece. În ordine. Paisprezece este? Bine. Cincisprezece, șaisprezece. În ordine. Șaptesprezece, optsprezece. Ne vom opri deocamdată aici și ne rugăm pentru cei de aici. Țineți minte: de îndată ce vă este strigat numărul de rugăciune, ridicați-vă și veniți în rând. Ce număr ai, soră? Optsprezece. Du-te acolo în rând. În ordine.

Câți

dintre cei prezenți aici nu aveți număr de rugăciune, dar sunteți bolnavi și doriți ca Domnul să vă vindece? În ordine. Ridicați mâinile. În ordine. Încerc să am o idee despre câți sunteți. Da, pretutindeni în sală. Dacă nu aveți numere de rugăciune, vă voi spune ce vreau să faceți. Când Domnul va începe să vindece oamenii de pe platformă, priviți aici și spuneți: „Doamne, el mi-a spus...” Să-i întrebăm pe predicatorii de aici. Spune Biblia, în cartea Evreilor, că Isus este Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre? Este adevărat? Atunci, dacă El este Același Mare Preot, cum va acționa dacă îl atingem? În același fel în care a făcut-o ieri, este adevărat? Dar aceasta nu ne face să fim Isus, înțelegeți? Noi suntem doar slujitorii Lui, uneltele de care Se folosește El. Este adevărat? În ordine. Vreau ca fiecare să rămâneți la locurile voastre, să stați liniștiți și să vă rugați încet. Eu nu spun că se va întâmpla ceva... Să vedem, unde este?

Ajută-l, frate Jack. În ordine.

Vreau

să mă uit la fiecare persoană din rândul de rugăciune. Toți îmi sunteți străini, nu vă cunosc. Dacă știți că nu vă cunosc și că nu știu nimic despre voi, ridicați mâinile. Aduceți-o pe doamna aceea aici. Mă auziți bine în spate? Nu este minunat? Acum este momentul când se va dovedi dacă această Biblie este adevărată sau nu; dacă făgăduințele lui Dumnezeu sunt adevărate sau nu. Oamenii aceștia au ridicat mâinile și au spus că nu mă cunosc, și eu spun același lucru: că nu-i cunosc pe ei. Dacă nu aveți nici un strop de îndoială, spuneți doar: „Doamne Isuse, omul acesta nu mă cunoaște și eu știu că și el este doar un om, dar mă voi atinge de haina Ta, pentru că nu am număr de rugăciune. Întoarce-l Tu și vorbește-mi așa cum i-ai vorbit femeii care s-a atins de haina Ta. Vorbește-mi, fiindcă aceasta mă va convinge pentru totdeauna. Te rog să faci aceasta când ungerea Ta va veni peste el.”

Doriți

să-L vedeți pe Isus? Cum îl puteți vedea? În timp ce lucrează prin noi. Rămâneți în rugăciune și fiți cât se poate de respectuoși. Nimeni să nu facă fotografii, pentru că este o Lumină. Duminica trecută, același Stâlp de Foc care este acum aici, a stat timp de cincisprezece minute vizibil în biserica mea.

Sute

de oameni L-au văzut și au stat acolo plângând, au căzut în genunchi, etc. El a stat în fața întregii audiențe, timp de cincisprezece minute. Toți au putut să-L privească. Frate Gene, ai fost acolo, așa-i? Frate Leo? Da, ați fost acolo. Trebuie să fie și fratele Sothmann pe aici pe undeva. Ei au fost acolo. Da, fratele este în spate. Toți au stat și L-au privit timp de cincisprezece minute, pentru că El a venit și a stat în fața noastră. Am încredere că El o va face și aici, la Beaumont, ca să-L puteți vedea și voi. Amintiți-vă că este aceeași Lumină care i-a urmat și pe copiii lui Israel. Este aceeași Lumină care l-a lovit pe Pavel și l-a aruncat jos. Este Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci. „Domnilor, noi am vrea să-L vedem pe Isus.”

Tată

ceresc, ființele umane pot merge doar până aici. Acum, ne mărturisim păcatele și toată necredința, și Te rugăm să fii cu noi în seara aceasta și să împlinești aceste cuvinte și făgăduințe... Tu ai făgăduit că „*așa cum a fost în zilele Sodomei, va fi și în zilele venirii Fiului omului,*” iar eu am încercat să ilustrez în seara aceasta, în fața lor, că noi suntem dintre neamuri. Eu le-am spus și le-am arătat din Biblie cum le-ai dovedit evreilor și samaritenilor că ești Mesia, iar acum, înainte de încheierea timpului acordat neamurilor, faci același lucru pentru noi. Arată deci, același semn al lui Mesia și în seara aceasta, dovedind că nu ești mort, ci trăiești și ești cu poporul Tău dintre neamuri. Prin faptul că suntem morți în Hristos, noi suntem sămânța lui Avraam, moștenitori prin făgăduință. Îngăduie să vină Duhul Sfânt și să ia ființele noastre, întreaga biserică în stăpânirea Sa. Îndepărtează toată necredința din mijlocul nostru și îngăduie ca dorința inimii lor să fie: „Domnilor, am vrea să-L vedem pe Isus.” Ajută-ne să-L găsim și noi în seara aceasta, pentru că este scris: „*Cereți și vi se va da...*” Încredințăm aceasta pe brațul Tău, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Noi

nu-i cunoaștem pe oamenii aceștia; eu nu o cunosc pe doamna aceasta care pare puțin mai în vârstă decât mine. Desigur, eu nu am venit aici ca s-o înșel pe femeia aceasta sărmană cu părul cărunt. Și eu am în seara aceasta o mamă care se roagă și căreia îi sunt mulțumitor. Fără îndoială și femeia aceasta este mama cuiva. Noi ne întâlnim la fel ca în tabloul din Ioan 4. Aici stă o femeie. Tu nu mă cunoști pe mine, și eu nu te cunosc pe tine. Isus a întâlnit-o pe femeie, la o fântână publică, unde venise să scoată apă, și a vorbit cu ea timp de câteva minute, până când a aflat care era problema ei, după care i-a spus-o. Când a auzit cuvintele Lui, femeia l-a spus: „*Doamne, văd că ești proroc. Noi știm că atunci când va veni Mesia, El ne va spune aceste lucruri, dar Tu Cine ești?*” Și El i-a răspuns: „*Eu, Cel ce vorbesc cu tine, sunt Acela.*” Atunci, femeia și-a lăsat găleata la fântână și a alergat în cetate, unde le-a spus tuturor: „*Omul acela mi-a spus care este necazul meu. Nu cumva El este Mesia?*” Este acesta semnul lui Mesia pentru voi? Eu sunt un bărbat, iar tu ești o femeie, și ne întâlnim pentru prima dată. Dacă El va veni și-mi va spune care este problema ta, sau ceva despre tine, ceva ce știi numai tu, vei crede? Dacă El știe ce ai făcut, cu siguranță va ști și ce vei fi în viitor, este adevărat?

De

exemplu, darul vindecării este în toată clădirea, în seara aceasta, pentru că sunt multe daruri de vindecare. Dacă te-aș fi adus, mi-aș fi pus mâinile peste tine și aș fi spus: „Aleluia! Lăudat să fie Domnul!” Unii dintre frații noștri au daruri de vindecare. Ei ar spune: „Vei fi bine. Du-te mai departe și laudă-L pe Domnul.” Așa este. Eu aș putea crede aceasta. De fapt, eu îi cred pe fiecare dintre frații care au darul vindecării, dar cred că Dumnezeu îi va trage la socoteală pentru felul în care îl folosesc de multe ori... deoarece îl folosesc ca să facă bani sau alte lucruri de felul acesta. Totuși, eu cred că acestea sunt darurile lui Dumnezeu. Cred că dacă ei ar fi respectuoși cu ele, darurile ar fi mai puternice. Ar fi. Astfel, eu cred că dacă un om vine și spune că are darul vindecării, și el este un frate în Hristos, pe mine nu mă interesează de care biserică aparține; eu aș continua să spun că el este un om al lui Dumnezeu. Dacă și-ar pune mâinile peste voi și ar spune: „Îmi pun mâinile peste tine. Du-te și fii bine,” eu cred aceasta. Cu siguranță. Dar voi ați putea să vă îndoiiți dacă veți fi bine sau nu, pentru că trebuie să luați doar cuvântul lui în legătură cu aceasta.

Dar

dacă vine Hristos, vorbește cu voi despre problema voastră, vă spune ce este în neregulă cu voi, ce ați făcut, știți că aceasta trebuie să fie o putere, nu-i așa? Spun aceasta, pentru că noi am ridicat mâna în fața acestei Biblii, în fața lui Dumnezeu și a acestei audiențe, că nu ne cunoaștem unii pe alții. Astfel, dacă El îmi va descoperi ceva ce este în neregulă cu voi, ceva ce ați făcut, ceva ce nu ar fi trebuit să faceți sau ceva ce plănuieți să faceți, veți ști că acela nu pot să fiu eu, ci doar El... Poate stați aici pentru altcineva, poate aveți o problemă financiară sau o problemă casnică, eu nu știu.

Tu

ești o femeie care stă aici și despre care eu nu știu nimic. Înțelege audiența aceasta? Voi, cei de afară, înțelegeți aceasta? Dacă Isus este Același ieri, azi și în veci, și ea are nevoie de ceva, El a făcut deja totul pentru ea. Singurul lucru pe care îl mai poate face, este să Se facă cunoscut. Dacă El ar sta în seara aceasta aici, îmbrăcat cu costumul pe care mi l-a dat mie, nu ar putea face mai mult decât acum. Voi trebuie să credeți că El a făcut totul pentru voi, deoarece este o lucrare terminată. Credeți aceasta? Dacă El va face aceasta pentru această femeie, o veți accepta și veți crede?

Acum,

În Numele lui Isus Hristos, iau fiecare suflet de aici sub controlul meu, de dragul Împărăției lui Dumnezeu. Tu suferi de hernie. Dacă este adevărat, ridică mâna. Acum crezi? Să nu vă gândiți că am ghicit, fiindcă nu am ghicit. Ea este un om bun; este creștină și are un suflet bun. Nu este un autostopist, ci este o creștină adevărată... Ai putea fi o păcătoasă, dar nu ești. „*Iată un israelit adevărat în care nu este viclesug.*” Vedeți? Duhul tău dovedește că ești o creștină. Da, tu ai o hernie care tot crește, dar ai probleme și cu vezica și cu inima. Aceasta este Așa vorbește Domnul. Ridică mâna, dacă este adevărat. Acum credeți? Crezi că Dumnezeu știe cine ești? Crezi că El poate să-mi spună cine ești? Ar fi același lucru pe care i l-a spus și lui Petru? Domnișoară Roundtree, du-te acasă, crede din toată inima și vei fi bine.

Acum

credeți? Credeți din toată inima. A început din audiență. Fiți respectuoși și continuați să vă rugați.

Doamna

care stă în fața mea este mai tânără decât mine și nu o cunosc. O altă scenă ca cea de la fântână: din nou se întâlnesc o femeie și un bărbat. Nu am văzut-o în viața mea, dar Dumnezeu o cunoaște. Suntem doi străini, nu-i așa, doamnă? Da, nu ne cunoaștem. Fiți respectuoși. Eu nu o cunosc, dar dacă Duhul Sfânt îmi va descoperi ceva în legătură cu ea, lăsați ca ea să fie judecătorul și să decidă dacă este adevărat sau nu. Femeia este aici pentru că are probleme duhovnicești. Te rogi și pentru un copil, nu-i așa? Este vorba de o fetiță care are probleme la ochi și care nu este aici. Așa este. Ai o cumnată care este la spital. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună ce este în neregulă cu ea? Are pneumonie. Crede din toată inima. Du-te, crede din toată inima și să creadă și ea... (Adunarea se bucură).

Crezi

din toată inima că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, trăiește și domnește? Trebuie să crezi din toată inima, pentru că aceasta va aduce împlinirea dorinței tale. „Domnilor, am vrea să-L vedem pe Isus.” Puteți spune că cea care face aceasta este o putere. Dacă vreți s-o numiți puterea diavolului, veți primi răsplata care vi se cuvine. Înțelegeți? Dar dacă credeți că Isus Hristos Se folosește se Biserica Sa, în conformitate cu Cuvântul Său... Vedeți, este făgăduința lui Dumnezeu. Problema oamenilor

pentecostali de astăzi este că L-am văzut atât de mult pe Dumnezeu mișcându-Se printre noi încât a devenit ceva obișnuit pentru noi.

Aceasta

este următoarea persoană? Uneori, Duhul Se mișcă prin toată audiența. Eu nu te cunosc și nici tu nu mă cunoști pe mine. Suntem străini unul pentru celălalt. Dacă Duhul Sfânt îmi va descoperi ceva ce tu știi dacă este adevărat sau nu, poți spune aceasta. Tu ai o slăbiciune, o problemă nervoasă. Ai fost la spital și suferi din cauza unei slăbiciuni care provine de la o operație. Ai avut cancer, iar medicii au scos afară o parte din organele tale, o parte din intestine. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!” Credeți din toată inima? Știți că aici este Cineva care vă cunoaște și că ungera este acum peste mine și peste voi. Dă-mi voie să-mi pun mâinile peste tine. Doamne Isuse, cer vindecarea ei în Numele lui Isus Hristos. Amin. Du-te și nu te îndoii, ci crede din toată inima ta. Aveți credință în Dumnezeu! Crezi din toată inima? Să crezi!

Ce

faci, soră? Suntem străini unul față de celălalt; eu nu te-am văzut niciodată pe tine și tu nu m-ai văzut pe mine, deci aceasta este prima noastră întâlnire. Crede și nu te îndoii, fiindcă L-ai atins. Problema ta este la gât, dar te va părăsi și vei fi bine. Crede din toată inima în timp ce stai acolo cu lacrimi în ochi. Crede din toată inima, căci Dumnezeu te va face bine. Ce a atins ea? Femeia este la un metru de mine, deci nu m-a putut atinge. Dar a atins Ceva: L-a atins pe Marele Preot.

Doamna

care stă lângă tine are probleme cu ochii. Dacă crede din toată inima, și ea poate fi vindecată. Amin. Aveți credință și nu vă îndoiiți! Tu suferi de o problemă la inimă. Ai o scurgere de la inimă. Crezi că Dumnezeu te va vindeca de aceasta? Crezi că sunt profetul lui Dumnezeu sau slujitorul Lui? Aceasta îi împiedică uneori pe oameni. Crezi aceasta? Încerci să scapi și de un obicei, este adevărat? Tu inhalezi tutun. Vrei să renunți acum? Diavole, îți poruncesc să pleci de la această femeie, în Numele lui Isus Hristos! Du-te și crede din toată inima. Nu te îndoii deloc, ci crede!

Cum

ești? Noi suntem străini unul pentru celălalt, dar Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. Este adevărat? Eu nu te cunosc, suntem străini unul pentru celălalt. Eu nu te cunosc, suntem doi străini. Ești cu mult mai tânără decât mine. Ne-am născut la depărtare unul față de celălalt și este pentru prima dată când ne întâlnim. Am putea vorbi toată noaptea, dar aș vrea să ai credința ancorată în Dumnezeu. Dacă se va întâmpla ceva cu femeia aceasta, veți crede din toată inima? Lăsați-o pe ea să fie judecătorul. Am vrut să întreb dacă este cineva care o cunoaște, dar ea nu este din orașul acesta. Tu suferi de o problemă nervoasă, la plămâni și una femeiască. Așa este. Domnișoară Olds, vrei să mergi acasă și să fii sănătoasă? Du-te înainte și fii bine în Numele lui Isus Hristos. Crede din toată inima. Crezi? Să-L laudăm și să-I aducem slavă lui Dumnezeu. (Adunarea Îl laudă pe Dumnezeu). Te laudăm, Dumnezeule. Te rog să-i ungi pe oamenii aceștia, ca să poată ști că Tu ești Dumnezeul cel viu și adevărat. Îți mulțumim în Numele lui Isus . Amin.

În ordine. Cum ar fi dacă ți-aș spune că ai fost vindecat în timp ce stăteai acolo pe scaun? M-ai crede? În ordine. Du-te acasă și inima nu-ți va mai face probleme.

Tu ai același lucru. Crezi că Dumnezeu va vindeca și inima ta și te vei face bine? Crede din toată inima ta, du-te mai departe și spune: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse.” În ordine.

Du-te și mănâncă-ți cina, pentru că problema de la stomac te-a părăsit. Du-te mai departe! Crezi din toată inima? Indiferent ce este în neregulă cu tine, ai credință în Dumnezeu! Ai un stomac problematic, dar Dumnezeu te va face bine, dacă crezi. Vei crede din toată inima? Atunci du-te în drumul tău și spune: „Îți mulțumesc, Doamne.”

Dacă-L rogi pe Domnul să te facă bine, nu vei mai fi bolnav de artrită. Du-te înainte și Dumnezeu să te binecuvânteze.

Credeți toți, din toată inima? Dar cei care nu aveți numere de rugăciune, credeți?

Dumnezeu este Dumnezeu, așa-i?

Tu

ce zici? Vrei să renunți la țigări și la fumat? Ridică mâna și laudă-L pe Dumnezeu, fiindcă nu te vor mai deranja.

Lângă

el stă o femeie. Crezi că El te va vindeca, doamnă? Crezi din toată inima? Ridică mâna și spune: „Eu accepta vindecarea!” În ordine. Ce a atins ea? Ce au atins ei? Pe Stăpân, nu pe mine. Vreți să credeți și ceilalți?

Doamna

aceasta stă aici cu o alergie. Crezi că Dumnezeu te va face bine, soră? În ordine. Ridică mâna. Du-te și fii sănătoasă.

Doamna

care stă acolo și se uită la mine, cea cu pălărie mare și mov... Crezi că Dumnezeu te vindecă de hemoroizi, doamnă? Ridică-te în picioare dacă este în ordine.

Soțul

tău, care stă lângă tine, suferă de o problemă mintală. Frate, ridică-te în picioare și primește vindecarea, fiindcă Dumnezeu te va face bine. Credeți toți?

„Domnilor,

noi am vrea să-L vedem pe Isus.” Înțelegeți ce vreau să spun? Oamenii acești nu aveau numere de rugăciune, dar El este aici ca să vindece, nu-i așa? Dacă crezi că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat, în Marcu 16 scrie... Ridicați mâinile cei care sunteți credincioși. Isus a spus: „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.*” Este adevărat? A spus El aceasta? Dacă sunteți credincioși, puneți-vă mâinile unii peste alții. Acesta este timpul când diavolul va fi biruit. Fiecare persoană poate fi vindecată. Puneți-vă mâinile unii peste alții și rugați-vă pentru cel peste care vă puneți mâinile. Puneți-vă mâinile unii peste alții, și cei care sunteți în rândul de rugăciune, și credeți din toată inima. Aș vrea să mă ascultați puțin, acum, în timp ce Duhul Sfânt se mișcă prin adunare.

Dacă

v-am spus adevărul și Dumnezeu a confirmat aceasta, fiecare din voi sunteți vindecați. Ați fost vindecați încă de când a murit Isus pentru vindecarea voastră. Acum, puneți-vă mâinile unii peste alții. Spuneți această rugăciune pentru mine: „Doamne, eu cred. Cred că persoana peste care mi-am pus mâinile, va fi vindecată. O, Doamne Dumnezeule, Creatorul cerului și al pământului, Autorul Vieții veșnice, Dătătorul fiecărui dar bun... Satană, te mustru! Ieși afară din ei în Numele lui Isus Hristos. Amin. - **Amin** -